

ETYEK NAGYKÖZSÉG POLGÁRMESTERE
H-2091 Etyek, Körpince köz 4.
Telefon: 06-22/353-633; 06-22/353-698 Fax: 06-22/353-655
E-mail: polgarmester@etyek.hu

ELŐTERJESZTÉS

Etyek Nagyközség Önkormányzatának Képviselő-testületi ülésére

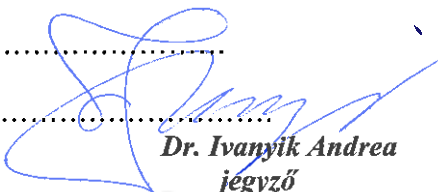
2018. november 29.

Előterjesztés tárgya:	A Fejér Megyei Kormányhivatal törvényességi felhívásáról A kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályairól és az ebrendészeti hozzájárulásról	
Előterjesztő:	Garaguly Tibor polgármester	
Melléklet:	FE/02/898-1/2018. törvényességi felhívás	
Előterjesztést megalapozó jogszabályi rendelkezések:		
Anyagi jogszabályok	<ul style="list-style-type: none">• 2011. CLXXXIX. törvény Magyarország helyi önkormányzatairól• 119/2012. (VI. 26.) Korm. rendelet a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól• 1998. évi XXVIII. törvény az állatok védelméről és kíméletéről (Ávt.)• 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról• 2010. évi CXXX. törvény a jogalkotásról (Jat.)• 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet a jogszabályszerkesztésről• 2008. évi XLVI. törvény az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről• 245/1998. (XII. 31.) Korm. rendelet a települési önkormányzat jegyzőjének az állatok védelmével, valamint az állatok nyilvántartásával kapcsolatos egyes feladat- és hatásköreiről• 27/2009. (XII. 3.) SZMM rendelet a segítő kutya kiképzésének, vizsgáztatásának és alkalmazhatóságának szabályairól• 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet az országos településrendezési és építési követelményekről• 164/2008. (XII. 20.) FVM rendelet a veszettség elleni védekezés részletes szabályairól• 2012. évi II. törvény a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről• 383/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet a földművelésügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről• 1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről• 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról• 2005. évi CXXXIII. törvény a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól• 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről	
Hatáskör:	1998. évi XXVIII. törvény az állatok védelméről és kíméletéről	
Tárgyalás módja:	nyílt ülés	
Szavazás módja:	minősített szótöbbség	
Előterjesztést készítette:	Dátum:	Aláírás:

Dr. Révész Zoltán	2018. november 27..	
-------------------	---------------------	--

Véleményezi:		
<i>Pénzügyi, Ügyrendi, Összeférhetetlenségi és Vagyonnyilatkozatokat Vizsgáló Bizottság</i>		X
<i>Kulturális, Sport, Szociális és Egészségügyi Bizottság</i>		
<i>Településfejlesztési, Működtetési és Vagyongazdálkodási Bizottság</i>		
Előterjesztés költségvetési fedezetet igényel: (a megfelelő aláhúzendó)	igen	<i>Költségvetési igény: Ft</i> <i>Ellenjegyezte:</i> <i>pénzügyi csoportvezető</i>
	<u>nem</u>	

Törvényességi szempontból ellenőrizte:

.....

Dr. Ivanyik Andrea
jegyző

Előterjesztés

A Fejér Megyei Kormányhivatal törvényességi felhívásáról

A kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályairól és az ebrendészeti hozzájárulásról

I. ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Tisztelt Képviselő-testület!

A Fejér Megyei Kormányhivatal FE/02/898-1/2018. számú, jelen előterjesztéshez mellékelt törvényességi felhívása alapján javaslom állattartási szabályainkat hatályon kívül helyezni. Ahogyan azt már korábban is jeleztük, a vonatkozó ágazati jogszabályok gyakorlatilag teljes egészében lefedik e szabályozási területet, e rendelkezések megismétlése pedig a jogalkotás előírásaiba ütközik.

Az Ávt. csupán két terület szabályozására ad felhatalmazást:

- az ebrendészeti hozzájárulás mértékét, kiszabásának feltételeit, a kedvezmények, mentességek körét, illetve a megfizetésének szabályait, valamint
- a kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályait tartalmazó rendeletalkotásra.

Ebrendészeti hozzájárulás

Ávt. 42/C. § (1) Az ebtartás helye szerint illetékes települési, fővárosban a kerületi önkormányzat, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi önkormányzat az adott év első napjáig négy hónapos kort betöltött eb után az eb tulajdonosától évente ebrendészeti hozzájárulást szedhet be.

(2) Az adott évi ebrendészeti hozzájárulás tekintetében az eb tulajdonosának az év első napján az oltási könyvben tulajdonosként feltüntetett természetes vagy jogi személyt jogi személyiség nélküli szervezetet kell tekinteni.

(3) Az éves ebrendészeti hozzájárulás mértékét a tartás helye szerint illetékes települési, fővárosban a kerületi önkormányzat, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi önkormányzat

a) az eb tartási céljának,

b) az eb tartásának állatjóléti és ebrendészeti jellemzőinek (tartási hely típusa, mérete, tartott ebek száma),

c) az ebtartó szociális helyzetének

figyelembe vételével állapítja meg, de az nem haladhatja meg ebenként veszélyes eb vonatkozásában a húszezer, más eb esetében a hatezer forintot.

(4) Nem szedhető ebrendészeti hozzájárulás

a) a magyar ebfajtának minősülő törzskönyvezett,

b) a mentő-, jelző-, vakvezető, rokkantsegítő, terápiás vagy az Országos Magyar Vadászkamara által kiállított vadászkutya alkalmassági vizsgaigazolvánnyal rendelkező,

c) a Magyar Honvédségben, rendvédelmi szervben, nemzetbiztonsági szolgálatban vagy közfeladatot ellátó őrszolgálatban alkalmazott,

d) - a veszélyes eb kivételével - az ivartalanított,

e) az ismert tartóval nem rendelkező és állatmenhelyen, ebrendészeti telepen vagy állatvédelmi szervezet gondozásában tartott, valamint

f) állatmenhelyről, ebrendészeti telepről vagy állatvédelmi szervezettől örökbefogadott eb után.

(5) Az állatvédelmi szervezet gondozásában tartás tényét az állatvédelmi szervezet vezetője írásban igazolja.

(6) Az állatmenhelyről, ebrendészeti telepről vagy állatvédelmi szervezettől történő örökbefogadás tényét az örökbeadó intézmény vagy szervezet vezetője írásban igazolja.

(7) A települési, fővárosban a kerületi önkormányzat, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi önkormányzat köteles a befolyt ebrendészeti hozzájárulás teljes összegét az ebek ivartalanításának támogatására, az állatmenhelyek és az ebrendészeti telepek fenntartására, állatvédelmi szervezetek támogatására, valamint az ebösszeírás vagy egyéb, az ebtartással kapcsolatos állatjóléti és közegészségügyi intézkedések finanszírozására fordítani.

(8) A határidőre meg nem fizetett ebrendészeti hozzájárulás adók módjára behajtandó köztartozás.

A 2016.évi ebösszeírás alkalmával 898 eb lett nyilvántartásba véve. Tekintettel a adminisztrációs terhekre, nem javaslom ebrendészeti hozzájárulás bevezetését. Mindazonáltal, a Jat.5.§ (4) bekezdése alapján („A felhatalmazás jogosultja a jogszabályt köteles megalkotni, feltéve, hogy a felhatalmazást adó jogszabályból kifejezetten más nem következik.”) erről is rendeletben kell rendelkezünk.

A kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályairól

A tárgyban önálló, a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet van hatályban. A törvényességi felhívás is több helyen rámutat, hogy jelenlegi rendeletünk is felsőbb szintű jogszabályok rendelkezéseit ismétli meg.) A Jat. 3. §-a értelmében „(...) A jogszabályban nem ismételt meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes”. Mivel az önkormányzati rendelet az Alaptörvény 32. cikk (3) bekezdése értelmében más jogszabállyal nem lehet ellentétes [Alaptörvény T) cikk], ezért a Jat. hivatkozott rendelkezése értelmében az önkormányzati rendelet más jogszabály - ideértve az önkormányzati rendeleteket is - rendelkezését főszabály szerint a jogellenesség kockázata nélkül nem ismételt meg. Az ún. vegyes jogszabály-szerkesztési megoldás csak igen kivételes esetekben alkalmazható. Erre tekintettel a kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályainak rendeletben történő megállapítását sem javaslom.

Fentiek alapján kérem a Tisztelt Képviselő-testületet a mellékelt rendelet megalkotására.

Etyek, 2018. november 27.

Tisztelettel,

Garaguly Tibor
polgármester

II. RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §-hoz

A képviselő-testület az ebrendészeti hozzájárulás mértékét 0 Ft-ban állapítja meg, kiszabása feltételeinek, kedvezmények, mentességek körének, megfizetése szabályainak meghatározását nem szabályozza.

2. §-hoz

A képviselő-testület a kedvtelésből tartott állatok tartására vonatkozó szabályokat nem állapít meg.

3. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezést tartalmaz.

4.§-hoz

Hatályba léptető rendelkezéseket tartalmaz.

Etyek, 2018. május 28.

Tisztelettel,

Garaguly Tibor
polgármester

III. ELŐZETES HATÁSVIZSGÁLATI LAP

A kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályairól és az ebrendészeti hozzájárulásról

I. társadalmi hatásai:

A rendelet-tervezetnek társadalmi hatása nincs

II. gazdasági hatásai:

A tervezetnek gazdasági hatása nincs.

III. költségvetési hatásai:

A tervezetnek közvetlen költségvetési hatása nincs.

IV. környezeti következményei:

A tervezett módosításnak környezeti következményei nincsenek

V. egészségi következményei:

A tervezetnek egészségi hatása nincs

VI. adminisztratív terheket befolyásoló hatásai:

A tervezetnek adminisztratív terheket befolyásoló hatásai nincsenek.

VII. megalkotásának szükségessége:

A rendelet megalkotása nem kötelező.

VIII. a jogalkotás elmaradásának várható következményei:

A kormányhivatal eljárást kezdeményezhet a Kúriánál, ill. az Alkotmánybíróságnál.

IX. alkalmazásához szükséges személyi, szervezeti, tárgyi és pénzügyi feltételek:

Nem igényel többlet személyi és szervezeti feltételt az eddigiekhez képest.)

Rendelettervezet

Etyek Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testületének .../2018. (...) önkormányzati rendelete

A kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályairól és az ebrendészeti hozzájárulásról

Etyek Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testülete az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 49.§ (5)-(6) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1.§ A képviselő-testület az ebrendészeti hozzájárulás mértékét 0 Ft-ban állapítja meg, kiszabása feltételeinek, kedvezmények, mentességek körének, megfizetése szabályainak meghatározását nem szabályozza.

2.§ A képviselő-testület a kedvtelésből tartott állatok tartására vonatkozó szabályokat nem állapít meg.

3.§ Hatályát veszti az állattartás helyi szabályairól szóló 28/2015. (XI.30.) önkormányzati rendelet.

4.§ Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Garaguly Tibor
polgármester

Dr. Ivanyik Andrea
jegyző

Fejér Megyei Kormányhivatal

Ügyszám: FE/02/898-1/2018.
Ügyintéző: Dr. Ivanits Viktor Miklós
Tel.: 22/514-784

Tárgy: Törvényességi felhívás
Hivatkozás: ----
Melléklet:-----

Etyek Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testülete

Etyek
Körpince köz 4.
2091

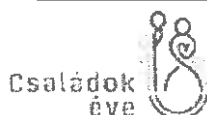
Tisztelt Polgármester Úr!
Tisztelt Képviselő-testület!

A Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság megkeresésére – 2015. évben – célellenőrzést folytattam le arra vonatkozóan, hogy a Fejér megyében működő települési önkormányzatok eleget tesznek-e „az állatok védelméről és kíméletéről” szóló 1998. évi XXVIII. törvényből (a továbbiakban: Ávt.), valamint „az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről” szóló 2008. évi XLVI. törvényből (a továbbiakban: Éltv.) eredő feladatellátási és rendeletalkotási kötelezettségüknek.

A célellenőrzés végrehajtása során tapasztalt hiányosságokra és nem megfelelő jogi megoldásokra tekintettel 2015. június 25. napján a „Magyarország helyi önkormányzatairól” szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Möt.v.) 133. § (2) bekezdése szerint FEB/02/1157-1/2015. ügyszámú javaslattal (a továbbiakban: Javaslát) éltem Etyek Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testülete (a továbbiakban: Képviselő-testület) felé.

A Javaslátban foglaltakra tekintettel alkotta meg a Képviselő-testület „az állattartás helyi szabályairól” szóló 21/2015. (IX. 16.) önkormányzati rendeletét (a továbbiakban: Ör1.), melyet „az állattartás helyi szabályairól” szóló 28/2015. (XI. 30.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: Ör2.), 11. § (2) bekezdésében foglaltak szerint 2015. december 1. napjával hatályon kívül helyezett. A rendelkezésre álló adatok szerint az Ör2. jelenleg is hatályos önkormányzati rendelet.

A hatályos önkormányzati rendeletek felülvizsgálata, valamint a helyi önkormányzatok rendeletalkotási és deregulációs kötelezettségének teljesítése érdekében 2018. május 22. napján kelt FE/02/25-40/2018. ügyszámú levelemben – szakmai segítségnyújtás keretében – valamennyi Fejér megyében működő helyi önkormányzat jegyzőjét tájékoztattam az önkormányzati rendeletek megalkotásához szükséges, tárgykört érintő felhatalmazó rendelkezésekről (a továbbiakban: Tájékoztató). A Tájékoztató mellékletét képezte azon szakmai segédanyag (a továbbiakban: Szakmai segédanyag) megküldése is, amely az (előforduló) önkormányzati rendeletek felhatalmazó és feladatkört megállapító rendelkezéseit tartalmazza, elősegítendő a szabályos rendeletalkotást.

8000 Székesfehérvár, Szent István tér 9., Tel: 22/526-900, Fax: 22/526-905, e-mail: hivatal@fejercs.gov.hu

Fejér Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztály

Törvényességi Felügyeleti Osztálya

Tel.: 22/514-781, Fax: 22/526-940, e-mail: torvenyvesseg@fejercs.gov.hu

A Szakmai segédanyag 28-29. pontjai érintik az Ávt.-ből eredő rendeletalkotási kötelezettséget, megjelölve a tárgykört érintő felhatalmazó és feladatkört megállapító rendelkezéseket. A Szakmai segédanyag 28. és 29. pontjában megjelölt rendeletalkotási kötelezettség egy önkormányzati rendelet keretében is teljesíthető. Ezt a gyakorlatot követte a Képviselő-testület is, az Ör1. és az Ör2. megalkotásával.

A Képviselő-testület által megalkotott – jelenleg hatályos – Ör2. vizsgálata során ugyanakkor továbbra is hiányosságokat, nem megfelelő megoldásokat tapasztaltam, ezért az Mötv. 132. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított hatásköröm alapján az alábbi

törvényességi felhívással

élek:

I.

1. A Képviselő-testület által megalkotott Ör2. bevezető része az alábbiakat tartalmazza:

„Etyek Nagyközség Önkormányzat Képviselőtestülete az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés a) pontjában meghatározott hatáskörében eljárva, az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 49. § (5) és (6) bekezdésében meghatározott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:”

1.1. Az Ávt. 49. § (5)-(6) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„(5) Felhatalmazást kap a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat képviselő-testülete, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi önkormányzat közgyűlése, hogy az ebrendészeti hozzájárulás mértékét, kiszabásának feltételeit, a kedvezmények, mentességek körét, illetve a megfizetésének szabályait rendeletben határozza meg.

„(6) Felhatalmazást kap a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat képviselő-testülete, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi önkormányzat közgyűlése, hogy a kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályait rendeletben határozza meg.”

„A jogalkotásról” szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 5. § (4) bekezdése kifejezetten előírja, hogy a törvényi felhatalmazás alapján a jogalkotási felhatalmazás jogosultjának – jelen esetben a Képviselő-testületnek – kötelessége a jogszabály megalkotása:

„5. § (4) A felhatalmazás jogosultja a jogszabályt köteles megalkotni, feltéve, hogy a felhatalmazást adó jogszabályból kifejezetten más nem következik.”

„A jogszabályszerkesztésről” szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet (a továbbiakban: JsZR.) 54. § (1) bekezdése az Ör2. vonatkozásában is rögzíti a következőket:

„54. § (1) A nem eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotni tervezett rendelet bevezető részében egyértelműen meg kell jelölni a jogszabály egyes rendelkezéseinek a megalkotásához szükséges valamennyi olyan felhatalmazó rendelkezést megállapító jogszabályi rendelkezést, amely alapján a rendeletet kiadják.”

A JsZR. 54. § (1) bekezdéséhez fűzött Kommentár az alábbiakat rögzíti:

„Ha jogszabály megalkotására a felhatalmazást egy magasabb szintű jogszabály adja meg, akkor érvényességi kellék az, hogy a megalkotásra kerülő jogszabály feleljen meg a felhatalmazást adó jogszabály felhatalmazó rendelkezésében foglalt követelményeknek. Ilyen

esetben az összes olyan felhatalmazó rendelkezést meg kell jelölni a jogszabálytervezet bevezető részében, amely alapján a rendeletet megalkotják. Több felhatalmazás esetén azt is meg kell jelölni, hogy a jogszabálytervezet mely rendelkezését melyik felhatalmazó rendelkezés alapján alkotják meg.”

Amiként azt a Kúria 28/2015. számú közigazgatási elvi határozata is rögzíti, a „Kúria megítélése szerint a felhatalmazó rendelkezések önkormányzati rendelet bevezetőjében való pontos megjelölése az önkormányzati rendeletalkotás fontos garanciája, mert ahogy a Kúria korábbi döntésében megállapította, ez alapján lehet eldönteni, hogy az önkormányzati rendelet igazodik-e a felhatalmazó jogszabály által elérendő célhoz, tárgyhoz és keretekhez. A Köf.5.021/2013/4. számú határozat szerint »a végrehajtási jelleggel megalkotott önkormányzati rendelet esetében azonban a felhatalmazó jogszabály megjelölése érvényességi kellék, mert az önkormányzat csak annak közbejöttével válik normaalkotóvá. Önálló cél hiányában igazodik a felhatalmazó jogszabály által elérendő célhoz, tárgyhoz és keretekhez.«”

Fentiekre tekintettel a végrehajtási jelleggel megalkotott önkormányzati rendelet kizárólag abban az esetben képes joghatás kiváltására – így más önkormányzati rendelet módosítására és hatályon kívül helyezésére is –, ha a tervezett rendelet bevezető részében egyértelműen és szabályszerűen megjelölésre kerül a jogszabály egyes rendelkezéseinek a megalkotásához szükséges valamennyi olyan felhatalmazó rendelkezés, amely alapján a rendeletet kiadják.

Az önkormányzati rendeleteknek a joghatás kiváltása érdekében meg kell felelniük továbbá a Jszt. 54. §-ában, valamint 55. § (1) és (5) bekezdésében foglaltaknak, mely rendelkezések az önkormányzati rendeletek bevezető része vonatkozásában további szabályokat állapítanak meg.

A Jszt. 54. §-a, valamint 55. § (1) és (5) bekezdése értelmében:

„54. § (1) A nem eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotni tervezett rendelet bevezető részében egyértelműen meg kell jelölni a jogszabály egyes rendelkezéseinek a megalkotásához szükséges valamennyi olyan felhatalmazó rendelkezést megállapító jogszabályi rendelkezést, amely alapján a rendeletet kiadják.

(2) Ha a felhatalmazás alapján kiadott jogszabály kiadására vonatkozó eredeti felhatalmazás hatályát veszítette, de van felhatalmazás azonos tárgykörű szabályozásra, akkor a módosító jogszabályban csak a hatályos felhatalmazást kell megjelölni.

(3) A felhatalmazást adó jogszabály megjelölése nem hivatkozhat a felhatalmazást adó jogszabályt módosító jogszabályokra és a módosítás tényére.

55. § (1) A bevezető részben a rendeletalkotásra felhatalmazást adó rendelkezés vagy az eredeti jogalkotói hatáskört megállapító rendelkezés után meg kell jelölni azt a feladatkört megállapító jogszabályi rendelkezést, amely alapján a jogszabályt kiadják.

(...)

(5) Önkormányzati rendelet bevezető részének a megszövegezésekor az önkormányzat feladatköröként az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés megfelelő pontját, a helyi önkormányzatokról szóló törvénynek a feladatkört megállapító rendelkezését vagy más törvénynek a feladatkört megállapító rendelkezését kell feltüntetni.

Fentiekre tekintettel – figyelemmel a Jszt. I. mellékletében rögzített, jogszabálytervezetek megszövegezésénél alkalmazandó kodifikációs szövegezési rendre – az önkormányzati rendelet bevezető részében rendeletalkotásra felhatalmazást adó rendelkezés vagy eredeti jogalkotói hatáskört megállapító rendelkezés jelölhető meg – együttesen tehát nem jelölhetőek meg, illetőleg a feladatkört megállapító jogszabályi rendelkezés kizárólag a rendeletalkotásra felhatalmazást adó rendelkezés vagy az eredeti jogalkotói hatáskört megállapító rendelkezés után jelölhető meg az önkormányzati rendelet bevezető részében.

Mindebből következik, hogy az önkormányzati rendelet kizárólag abban az esetben képes joghatás kiváltására – így más önkormányzati rendelet módosítására és hatályon kívül helyezésére is –, ha a tervezett rendelet bevezető részében egyértelműen és szabályszerűen megjelölésre kerül az a feladatkört megállapító jogszabályi rendelkezés is, amely alapján a jogszabályt kiadják. Mindezek alapján az Ör2. jogszabálysértő, mert az önkormányzati rendelet bevezető rendelkezése a Jszt. 54. §-ába, valamint 55. § (1) és (5) bekezdésébe ütközik.

Tekintettel arra, hogy a Jszt. 54. §-a és 55. § (1) valamint (5) bekezdése alapján kizárólag a felhatalmazó rendelkezés után lehetséges megjelölni azt a feladatkört megállapító rendelkezést, amely alapján a jogszabályt kiadják, az Ör2. joghatás kiváltására nem alkalmas. A Képviselő-testület tehát nem alkotott érvényes és hatályos rendeletet az Ávt. 49. § (5)-(6) bekezdésében rögzített törvényi felhatalmazás alapján, tehát a Képviselő-testület jogalkotási kötelezettségének továbbra sem tett eleget, így e kötelezettségének továbbra is köteles eleget tenni.

1.2. Felhívom továbbá a figyelmet, hogy a Jat. 8. § (2) bekezdése egyértelműen rögzíti:

„8. § (...) (2) Nem lehet módosítani a jogszabály megjelölését, a rendelet bevezető részét, a hatályba lépett jogszabályi rendelkezés hatálybaléptető rendelkezését, valamint jogszabállyal – a fordítási hiba kivételével – a jogszabályban kihirdetett nemzetközi szerződés, a nemzetközi szerződéshez fűzött fenntartás, kifogás és nyilatkozat szövegét.”

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5.031/2014/3. számú határozata a következőket tartalmazza:
„12 A Jat. 8.§ (2) bekezdése értelmében „[n]em lehet módosítani a jogszabály megjelölését, a rendelet bevezető részét ...” Ez alapján megalapozott az indítványozó azon állítása, hogy az Ör. bevezetőjében jelölt jogszabálysértést nem módosítással, hanem új önkormányzati rendelet megalkotásával lehet orvosolni. E körbe csatlakozik be, hogy a rendelet „A települési folyékony hulladékkezelési közszolgáltatás” címet viseli, azonban a Vgt. IX/A. Fejezete szerinti tárgy: „A nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtésére vonatkozó közszolgáltatás”. Így mind az Ör. címe, mind pedig bevezetője módosítással nem korrigálható.”

A jogszabály bevezető része – mint a jogszabály érvényességi kelléke – önmagában tehát nem módosítható.

A Képviselő-testület az Ávt. 49. § (5)-(6) bekezdésében rögzített jogalkotási kötelezettségének az Ör2. bevezető részének módosításával tehát nem tehet eleget, hanem új rendeletet kell alkotnia a tárgykörben (gondoskodnia kell egyúttal az Ör2. hatályon kívül helyezéséről).

1.3. Felhívom a figyelmet, hogy a Szakmai segédanyag alapján a tárgykörben érintett önkormányzati rendelet bevezető része a következő:

„[a rendelet megalkotójának tételes megjelölése] az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 49. § (5)-(6) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:”

Fentiekre tekintettel a Képviselő-testület az Ávt. 49. § (5) és (6) bekezdésében rögzített jogalkotási kötelezettségének egy önkormányzati rendeletben eleget tud tenni, a felhatalmazó rendelkezések és a feladatkört megállapító rendelkezés – bevezető részben történő – szabályszerű megjelölésével.

2. Az Ör2. címe a következő: „az állattartás helyi szabályairól”.

2.1. Az Éltv. 2. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének e) pontja a következőkről rendelkezik:

„2. § (1) E törvény hatálya kiterjed mindazon természetes személyre, jogi személyre és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetre, aki (amely) az élelmiszerlánc szereplője.

(2) A törvény alkalmazási köre kiterjed
(...)

e) az állat tartására, tenyésztésére, forgalomba hozatalára, szállítására, levágására, leölésére, gyógykezelésére, egészségi állapotának vizsgálatára, valamint az állatszaporítási létesítmények és technológiák higiéniai körülményeire;”.

Az Éltv. 6. § (1) bekezdése értelmében továbbá:

„6. § (1) Állatot tartani csak jogszabályban előírtaknak megfelelő helyen és módon szabad. Az állati eredetű élelmiszer előállítása céljából az állattartáshoz olyan, jogszabály szerinti állattartó helyet kell létesíteni, továbbá olyan állattenyésztési és állattartási technológiát kell alkalmazni, amely lehetővé teszi az állatok egészségének megővését, valamint azt, hogy az így nyert állati eredetű élelmiszer emberi fogyasztásra, illetve élelmiszer- előállításra alkalmas legyen.”

Az Éltv. 75. §-a rögzíti a törvény végrehajtására kiadott jogszabályokat. Az Éltv. 75. § d) pontja értelmében jelenleg is az Éltv. végrehajtására kiadott jogszabálynak kell tekinteni – többek között – „az állat-egészségügyről” szóló 2005. évi CLXXVI. törvény végrehajtására kiadott 41/1997. (V. 28.) FM rendeletet, „az Állat-egészségügyi Szabályzat kiadásáról” (a továbbiakban: 41/1997. (V. 28.) FM rendelet). A 41/1997. (V. 28.) FM rendelet az állattartásra vonatkozóan állapít meg szabályokat. Az Éltv. hatályos normaszövege ugyanakkor önkormányzati rendelet megalkotására nem ad felhatalmazást.

Fentiek mellett az Ávt. 49. § (4) bekezdésének a) pontja az alábbiakat rögzíti:

„49. § (...) (4) Felhatalmazást kap

a) az élelmiszerlánc-felügyeletért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter), hogy a mezőgazdasági haszonállatok tartásának részletes szabályait, ”.

Az Ávt. 49. § (4) bekezdésének a) pontjában rögzített felhatalmazás alapján tehát szintén nem a települési önkormányzat képviselő-testülete, hanem az élelmiszerlánc-felügyeletért felelős miniszter kapott felhatalmazást, hogy a mezőgazdasági haszonállatok tartásának részletes szabályait rendeletben megállapítsa.

Mindezekre tekintettel került megalkotásra „a mezőgazdasági haszonállatok tartásának állatvédelmi szabályairól” szóló 32/1999. (III. 31.) FVM rendeletet (a továbbiakban: 32/1999. (III. 31.) FVM rendelet), melynek 1. §-a az alábbiakat rögzíti:

„1. § (1) E rendelet hatálya

a) a mezőgazdasági haszonállatok tenyésztésére, tartására és elhelyezésére (a továbbiakban együtt: állattartás), valamint

b) az állattartással foglalkozó természetes személyre, jogi személyre és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetre (a továbbiakban együtt: állattartó) terjed ki.

(2) A rendelet hatálya nem terjed ki:

a) a vadon élő állatokra, valamint a Magyarországon vadászható állatfajok vadaskertben vagy vadasparkban tartott egyedeire,

b) a versenyeken, bemutatókon, kulturális vagy sporteseményeken vagy ilyen tevékenységek során való felhasználásra szánt állatokra,

c) a kísérleti vagy laboratóriumi állatokra,

d) a gerinctelen állatokra.”

Az Ávt. 49. § (5)-(6) bekezdésében rögzített, jogszabály megalkotására adott felhatalmazás alapján, a Képviselő-testület kizárólag az ebrendészeti hozzájárulás és a kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályait állapíthatja volna meg rendeletében. Az önkormányzat egyúttal köteles is megalkotni rendeletét nevezett tárgykörben. Az önkormányzat képviselő-testülete – mint jogalkotó – ugyanakkor a jogalkotói hatáskörén nem terjeszkedhet túl.

8000 Székesfehérvár, Szent István tér 9., Tel: 22/526-900, Fax: 22/526-905, e-mail: hivatal@fejer.gov.hu

Fejér Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztály

Törvényességi Felügyeleti Osztálya

Tel: 22/514-781, Fax: 22/526-940, e-mail: torvenyesség@fejer.gov.hu

A Jszt. 73.§ (5) bekezdéséhez fűzött kommentár szerint:

„A felhatalmazás jogosultjának olyan jogszabályt kell alkotnia, mely tartalmilag is összhangban van a felhatalmazásban szereplő jogalkotási tárggyal. A felhatalmazás kereteinek túllépése alkotmányellenességet eredményez. Az Alkotmánybíróság több határozatában foglalkozott a felhatalmazás keretei túllépésének kérdésével: [A] felhatalmazás kereteinek túllépése - a jogforrási hierarchia rendjének megsértésén keresztül - alkotmányellenességet eredményez. [19/1993. (III. 27.) AB határozat]”

Az Alkotmánybíróság több határozatában vizsgálta a felhatalmazás kereteinek túllépését és a következő megállapítást tette:

„A végrehajtási jogszabályok – az alapszabály keretei között – elsősorban olyan részletes szabályokat állapítanak meg, amelyek elősegítik az alapszabály rendelkezéseinek a gyakorlati megvalósulását, értelmezik az alapszabályban használt fogalmakat. A felhatalmazás kereteinek túllépése – a jogforrási hierarchia rendjének megsértésén keresztül – alkotmányellenességet eredményez.”

Fentiekre tekintettel az Ör2. ellentétes az Éltv. 2. § (1) bekezdésében és (2) bekezdésének e) pontjában, valamint 75. §-ban foglaltakkal. Ellentétes továbbá a 41/1997. (V. 28.) FM rendelettel, a 32/1999. (III. 31.) FVM rendelettel, valamint az Ávt. 49. §(4) bekezdésének a) pontjában és ugyanezen szakasz (5)-(6) bekezdésében foglaltakkal – tehát jogszabálysértő.

Az Ávt. 49. § (5)-(6) bekezdése kizárólag arra ad felhatalmazást, hogy a Képviselő-testület az ebrendészeti hozzájárulás és a kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályait rendeletben megállapítsa, így további szabályok önkormányzati rendeletbe iktatása jogszabályellenes.

Az állattartásról szóló önkormányzati rendelet megalkotására sem az Ávt., sem az Éltv. nem ad felhatalmazást. Az Ör2. megalkotásával a Képviselő-testület jogalkotói hatáskörén túlterjeszkedett.

2.2. A Jszt. 9-10. §-a a jogszabály tervezetének megjelölésével összefüggésben az alábbiakat rögzíti:

„9 § A jogszabály tervezetének a megjelölésére a jogszabályok kihirdetés során történő megjelölésének szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a jogszabály tervezetének a megjelölése nem tartalmazza a jogszabály sorszámát és a kihirdetése idejét.

1. A jogszabály tervezetének a címe

10. § (1) A jogszabály tervezetének a címében a jogszabály tárgyát vagy tartalmának lényegét kell röviden megjelölni úgy, hogy az a jogszabályt más jogszabálytól egyértelműen elhatárolja.

(2) A címet úgy kell megfogalmazni, hogy

a) a módosító és a hatályon kívül helyező jogszabályok, valamint a különböző helyi önkormányzatok által megalkotott rendeletek kivételével ne legyen hatályban több azonos című jogszabály,

b) az ne tartalmazzon - a módosítás, az eltérő szöveggel történő hatályba léptetés, a hatályba nem lépés és a hatályon kívül helyezés kivételével - a szabályozás aktusára utaló kifejezést, és

c) a cím utolsó szavához a „-ról”, „-ről” rag kapcsolódjon.

(3) A nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály tervezetének a címe tartalmazza a nemzetközi szerződés teljes megjelölését és a „kihirdetéséről” kifejezést.”

A Jszt. 10. § (1) bekezdéséhez füzött Kommentár értelmében:

„A jogszabály címével szemben alapvető követelmény, hogy legyen rövid, tömör és jellemző, fejezze ki a jogszabály tartalmának lényegét. Már itt fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a jogszabály címe semmilyen körülmények között nem módosítható [lásd: 103. § b) pont].

A szabályozási szintnek megfelelően a törvények esetében általában általánosabb, míg az alacsonyabb szintű jogszabályok esetében pontosabban és részletesebben meghatározott címet kell adni. Ügyelni kell arra is, hogy az ugyanazon törvényhez kapcsolódó, az abban foglalt felhatalmazó rendelkezések alapján kiadott rendeletek egymástól jól elhatárolóak legyenek. Ha például a gyógyfürdőköröl szóló törvény egyik felhatalmazó rendelkezése alapján ki kell adni a társadalombiztosítás által támogatott gyógyfürdőellátások kiszolgálásának szakmai követelményeiről, valamint az ellátásokhoz nyújtott társadalombiztosítási támogatás elszámolásának rendjéről szóló rendeletet, úgy a rendeletnek nem lehet a gyógyfürdőzésről címet adni, hisz ezzel – bár a cím kétségtelenül tömör – nem határoztuk meg a rendelet speciális jellegét és a többi ehhez kapcsolódó rendelethez képest sem határolja el a többi rendelettől. Ehelyett megfelelő cím lehet: a gyógyfürdő-szolgáltatás társadalombiztosítási támogatással történő igénybeveteléről. Általánosságban megállapítható azonban, hogy a felhatalmazás alapján kiadott jogszabályok esetében a címek tükröznie kell a felhatalmazó rendelkezésben foglaltakat.

A címben nem lehet a jogszabály tartalmát a maga teljességében kifejezésre juttatni, így a lehető legtömörebb kifejezést kell használni.”

Fentiekre tekintettel a felhatalmazás alapján kiadott önkormányzati rendelet címének a felhatalmazó rendelkezésben foglaltakat kell tükröznie. Nem felel meg a Jszt. 10. § (1)-(2) bekezdésében foglaltaknak, amennyiben – nem az Ávt. 46. § (5)-(6) bekezdésében foglalt felhatalmazásnak megfelelően, azaz – nem a tárgykörnek megfelelő címmel rendelkezik az önkormányzati rendelet.

Figyelemmel arra, hogy az Ávt. 46. § (5)-(6) bekezdésében rögzített felhatalmazás alapján kiadott önkormányzati rendelet címének a felhatalmazó rendelkezésben foglaltakat kell tükröznie, az **Ör2. címe a Jszt. 10. § (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétes.**

„A Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről” szóló 32/2010. (XII. 31.) KIM rendelet (a továbbiakban: 32/2010. (XII. 31.) KIM rendelet) 9. § (2) bekezdése meghatározza az önkormányzati rendelt megjelölését, annak kihirdetése során.

A 32/2010. (XII. 31.) KIM rendelet 9. § (2) bekezdése értelmében:

„9. § (...) (2) Önkormányzati rendelet megjelölése annak kihirdetése során – az alábbi sorrendben –

- a) a rendelet megalkotójának teljes megjelölését,*
 - b) a rendelet sorszámát arab számmal,*
 - c) a „/” jelet,*
 - d) a rendelet kihirdetésének évét arab számmal,*
 - e) zárójelben a rendelet kihirdetésének hónapját római számmal és napját arab számmal,*
 - f) az „önkormányzati rendelethez” kifejezést és*
 - g) a rendelet címét*
- foglalja magában.”*

A Jat. 8. § (2) bekezdése és a 32/2010. (XII. 31.) KIM rendelet 9. § (2) bekezdésének g) pontja alapján az Ör2. címe nem módosítható, a jogszabálysértés kizárólag új önkormányzati rendelet megalkotásával, egyúttal az Ör2. hatályon kívül helyezésével orvosolható.

3. Az Ör2. 1. §-a a következőket szabályozza:

„A rendelet hatálya

1. §

(1) A rendelet hatálya Etyek település közigazgatási területén folytatott állattartásra terjed ki. A rendeletben foglaltakat – a (3) bekezdésben meghatározottak kivételével – minden állattartó köteles betartani.

(2) A rendelet hatálya nem terjed ki a cirkusz, gyepmesteri telep, állatmenhely, állatforgalmi és feldolgozó telep, vágóhíd, állatkereskedés, valamint a fegyveres erők és rendészeti szervek állattartására és a nagy létszámú állattartó telepekre.

(3) Az állattartás korlátozása, illetve megtiltása az állatvédelemre, valamint az állattartásra vonatkozó szabályok megsértése miatt az állatok védelmével, valamint az állatok nyilvántartásával kapcsolatos egyes feladat- és hatásköréről szóló 245/1998. (XII.31.) Korm. rendelet 7. § (1) bekezdése alapján a jegyző hatáskörébe tartozik.

(4) Az állattartásból eredő szomszédjogi viták esetén a jegyző a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényben (a továbbiakban: Ptk.) meghatározott birtokvédelmi eljárás keretében jár el.”

3.1. Az önkormányzati rendeletek területi hatályával összefüggésben a Jat. 6. § (1) bekezdése az alábbiakat szabályozza:

„6. § (1) A jogszabály területi hatálya Magyarország területére, az önkormányzati rendelet területi hatálya a helyi önkormányzat közigazgatási területére terjed ki. Az önkormányzati rendelet területi hatálya az 5. § (1a) bekezdés szerinti esetben a társulásban részt vevő helyi önkormányzatok, az 5. § (1b) bekezdés szerinti esetben a társult képviselő-testületben részt vevő települési önkormányzatok közigazgatási területére terjed ki.”

A Jszt. 64. §-a rögzíti továbbá, hogy nem kell „...a jogszabály tervezetében a jogszabály területi hatályáról külön rendelkezni, ha az a jogszabály tervezetének egyéb rendelkezései alapján egyértelmű.”

A Jszt. 64. §-ához fűzött Kommentár szerint „...jogszabály területi hatókörét jelölő területi hatályt is a jogalkotásról szóló törvény rendelkezéseihez viszonyítva rendeli megállapítani a Rendelet, azaz erről is csak akkor lehet rendelkezni, ha az eltér az ország területétől vagy – önkormányzati rendelet esetében – az önkormányzat illetékességi területétől, feltéve, hogy ez a jogszabály tervezetének egyéb rendelkezései alapján nem egyértelmű.”

Az önkormányzati rendelet személyi hatályával összefüggésben a Jat. 6. § (2) bekezdésének b) pontja a következőket rögzíti:

„6. § (...) (2) (...) b) önkormányzati rendelet esetében a helyi önkormányzat közigazgatási területén a természetes személyekre, jogi személyekre és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekre, az 5. § (1a) bekezdés szerinti esetben a társulásban részt vevő helyi önkormányzatok, az 5. § (1b) bekezdés szerinti esetben a társult képviselő-testületben részt vevő települési önkormányzatok közigazgatási területén a természetes személyekre, jogi személyekre és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekre terjed ki.”

Végezetül a Jat. 6. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a jogszabály területi, illetve személyi hatályát a jogszabályban a Jat. 5. § (1a) és (1b) bekezdése szerinti esetekben, valamint akkor kell kifejezetten meghatározni, ha az a Jat. 6. § (1) és (2) bekezdésétől eltérő területre, illetve személyi körre terjed ki.

A Jat. nevezett 5. § (1a) és (1b) bekezdése értelmében:

„5. § (...) (1a) Ha a felhatalmazás jogosultja a helyi önkormányzat képviselő-testülete, társulás esetén – ha a társulási megállapodásban meghatározott feladat- és hatáskör a felhatalmazás tárgyának szabályozására kiterjed – az önkormányzati rendelet megalkotására a társulási megállapodásban kijelölt vagy ennek hiányában a társulás székhelye szerinti helyi önkormányzat képviselő-testülete jogosult. A rendelet megalkotásához a társulásban résztvevő helyi önkormányzat képviselő-testületének hozzájárulása szükséges.

(1b) Ha a felhatalmazás jogosultja a helyi önkormányzat képviselő-testülete, társult képviselő-testület esetén – ha az adott ügy szabályozásáról az egyes települések képviselő-testülete a helyi önkormányzatokról szóló törvény szerint nem önállóan dönt – az önkormányzati rendelet megalkotására a társulás székhelye szerinti helyi önkormányzat jogosult a társult képviselő-testület döntésének megfelelően.”

Fentiekre tekintettel a kedvtelésből tartott állatok tartására vonatkozó szabályokat meghatározó és az ebrendészeti hozzájárulásról rendelkező önkormányzati rendelet **területi hatályáról nem kell rendelkezni az önkormányzati rendeletben.**

3.2. Az Ávt. 2. § (1) bekezdésének h) pontja szerint a törvény hatálya – többek között – a kedvtelésből tartott állatok tartására terjed ki. „A kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról” szóló 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet) 1. § (2) bekezdésének a) pontja pedig szabályozza a „kedvtelésből tartott állat” fogalmát, az alábbiak szerint:

„1. § (...) (2) E rendelet alkalmazásában

a) kedvtelésből tartott állat: a rendszertani besorolásától függetlenül minden olyan állat, amelyet nem kizárólag tudományos kutatás, állati eredetű termék előállítás, igavonás, teherhordás, természetvédelem, géntartalék- védelem és – eb és macska kivételével – közcélú bemutatás céljából tartanak, tenyésztenek, forgalmazznak, továbbá az az állat, amelyet más kedvtelésből tartott állat táplálása céljából tartanak és szaporítanak, valamint a nem gazdasági céllal tartott haszonállat, és a vadászatra használt állat;”.

A kedvtelésből tartott állatot (így az ebet) tartó személyt is állattartónak minősíti tehát mind az Ávt., mind pedig a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet. Az Ávt. 3. § 1. pontja értelmében:

„1. állattartó: az állat tulajdonosa, illetve aki az állatot vagy az állatállományt gondozza, felügyeli;”.

Fentiekre tekintettel az Ávt. 49. § (5)-(6) bekezdése alapján megalkotott önkormányzati rendeletek személyi hatálya – az Ávt. és a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet alapján – kizárólag azon állattartókra terjedhet ki, akik kedvtelésből tartott állatokat tartanak. Az ebrendészeti hozzájárulás szabályainak meghatározása esetén ezen állattartók köre tovább szűkül az ebeket tartókra. **Mindezekre tekintettel – figyelemmel a Jat. személyi hatályra irányadó 6. § (2) bekezdésének b) pontjában foglaltakra is – az önkormányzati rendelet személyi hatályáról sem kell rendelkezni az önkormányzati rendeletben.**

3.3. Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) B) cikk (1) bekezdése értelmében Magyarország független, demokratikus jogállam. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogbiztonság szorosan a jogállamiság alkotmányos követelményéhez kapcsolódik, a jogállam nélkülözhetetlen eleme.

A jogbiztonság követelménye az Alkotmánybíróság értelmezésében kötelezettséggé teszi azt is, hogy a jogszabályok az előbb leírtak szerint világosak, egyértelműek, valamint működésüket tekintve kiszámíthatóak, előreláthatóak legyenek.

Mindezekre tekintettel, a jogbiztonság követelményével is ellentétes az Ör2. 1. § (1) bekezdése, mert azt rögzíti, hogy az Ör2.-ben foglaltakat az Ör2. 1. § (3) bekezdésében meghatározottak kivételével minden állattartó köteles betartani.

Az Ör2. 1. § (3) bekezdése ellenben Etyek Nagyközség Önkormányzat Jegyzőjének (a továbbiakban: Jegyző) feladat- és hatáskörét érintő szabályokat rögzít, tehát nem az állattartók meghatározott körére vonatkozó rendelkezéseket állapít meg. Így az Ör2. 1. § (3) bekezdésében nem került és nem is kerülhetett meghatározásra olyan állattartói kör, amelynek ne kellene betartania az Ör2.-ben foglaltakat.

3.4. „A települési önkormányzat jegyzőjének az állatok védelmével, valamint az állatok nyilvántartásával kapcsolatos egyes feladat- és hatásköreiről” szóló 245/1998. (XII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 245/1998. (XII. 31.) Korm. rendelet) 7. §-a értelmében:

„7. § (1) A járási hivatal, illetve a jegyző az állatvédelemre, valamint az állattartásra vonatkozó szabályok megsértése esetén – a (2) bekezdés szerinti állatok kivételével – az állattartást korlátozhatja, megtilthatja.

(2) Természetvédelmi oltalom alatt álló, illetve nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó állat esetén a járási hivatal, illetve a jegyző kezdeményezi a természetvédelmi hatóságnál az állat tartásának korlátozását, illetve megtiltását.”

Fentiekre tekintettel az Ör2. ellentétes a 245/1998. (XII. 31.) Korm. rendelet 7. § (1) bekezdésében foglaltakkal.

A Jat. 3. §-a rögzíti továbbá:

„3. § Az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű. A jogszabályban nem ismételtető meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes.”

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf. 5.030/2013/4. számú határozata rámutat arra, hogy az ügynevezett vegyes jogszabály-szerkesztés magában hordozza a jogellenesség kockázatát, mivel az önkormányzati rendeleti szabályozás normaszövegének és a magasabb szintű jogszabály normaszövegének egyidejű alkalmazása előidézhetheti a normatartalom sérelmét:

„A Jat. 3. §-a értelmében „(...) A jogszabályban nem ismételtető meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes”. Mivel az önkormányzati rendelet az Alaptörvény 32. cikk (3) bekezdése értelmében más jogszabállyal nem lehet ellentétes [Alaptörvény T) cikk], ezért a Jat. hivatkozott rendelkezése értelmében az önkormányzati rendelet más jogszabály – ideértve az önkormányzati rendeleteket is – rendelkezését főszabály szerint a jogellenesség kockázata nélkül nem ismételtető meg. Az ún. vegyes jogszabály-szerkesztési megoldás – tehát ahol a jogszabály rendelkezéseinek megismétlése nem vezet az önkormányzati rendelet jogellenességére – a Kúria jogértelmezési gyakorlata szerint abban az esetben törvényes, amennyiben azt az értelmezhetőség, azaz a jogbiztonság feltétlenül megköveteli [Köf.5.056/2012, MK 169. szám, 28118].”

A vegyes jogszabályszerkesztés a Kúria állásfoglalása szerint tehát törvénysértő, amennyiben úgy valósul meg, hogy magában hordozza a jogbiztonság sérelmét.

Az Ör2. 1. § (1) bekezdése – bizonyos eltérésekkel, de – olyan jogszabályi rendelkezéseket ismételtető meg, amelyekkel az Ör2. nem lehet ellentétes, ugyanakkor az Ör2. értelmezhetősége azok megismétlést nem követeli meg.

Mindezekre tekintettel az Ör2. 1. § (3) bekezdése – a 245/1998. (XII. 31.) Korm. rendelet 7. §-ában foglalt szabályozásra figyelemmel – a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába is ütközik.

4. Az Ör2. 2. §-a az alábbiakat szabályozza:

„Értelmező rendelkezések

2. §

E rendelet értelmezése során:

1. Haszonállat: minden olyan állat, amelyet fogyasztásra, vagy haszonszerzés céljára tartanak, illetve tenyésztenek.

2. Kedvtelésből tartott állat: a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010. (II.26.) Korm. rendelet 1. § (2) bekezdés a) pontja szerinti állat.

3. Állattartás: az a tevékenység, amely arra irányul, hogy biztosítsa az állat számára életkörülményeinek, fajtájának, korának, fizikai jellemzőinek megfelelő elhelyezését, táplálását, gondozását, nevelését, felügyeletét.

4. Állattartó: Az Ávt. 3. § 1. pontjában meghatározott természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, illetve szervezet.

5. Vakvezető eb: az az eb, amelyet erre a célra speciálisan kiképeztek és a Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége igazolvánnyal látott el.

6. Jelző eb: az az eb, amely a halláskárosultak segítségét szolgálja, aminek szükségességét szakorvos igazolja.

7. Kóborállat: a háziállatok gazdátlan egyedei.

8. Közterület: közterületnek minősül minden olyan állami vagy önkormányzati, továbbá egyéb tulajdonban álló, közhasználatra szolgáló terület, amely mindenki számára korlátozás nélkül igénybe vehető, ideértve a közterületnek közútként szolgáló és a magánterületnek a közforgalom elől el nem zárt része.

9. Kutyakiképző: vállalkozás formájában folytatott tevékenység, amely díjazás ellenében vállalja az eb tanítását, kiképzését.

10. Többlakásos ingatlan: legalább két önálló lakással rendelkező lakóépület.

11. Az állatok tartásával kapcsolatos legfőbb, felsőbb szintű jogszabályok megjelölését az 1. számú függelék tartalmazza.”

4.1. Az Ör2. 2. § 1. pontja a „haszonállat” fogalmát határozza meg. Ezzel összefüggésben az Ör2. 4. § (2) bekezdése is megállapít szabályokat, amikor a következőket rögzíti:

„4. § (...) (2) A település közterületén haszonállatok elhelyezése, legeltetése, szabadon engedése tilos. A település útjain állatokat csak megfelelő felügyelettel szabad hajtani. Az állatok által elhullajtott szennyeződést, trágyát, takarmányt a tulajdonos köteles összetakarítani, és elszállításáról haladéktalanul gondoskodni.”

Az Ávt. 49. § (5)-(6) bekezdésében rögzített rendeletalkotási felhatalmazás kizárólag arra terjed ki, hogy a helyi önkormányzat képviselő-testülete a kedvtelésből tartott állatok tartásának, valamint az ebrendészeti hozzájárulás szabályait meghatározza. **Az Éltv. 6. § (6) bekezdése a mezőgazdasági haszonállatok vonatkozásában rögzíti továbbá az alábbiakat:**

„6. § (...) (6) Mezőgazdasági haszonállat tartása önkormányzati rendeletben nem korlátozható.”

A Kúria Önkormányzati Tanácsának – az EBH2014. K. 29. számú Elvi Bírósági Határozat alapját is képező – Köf.5.073/2013/4. számú határozata az Éltv. 6. § (6) bekezdésével összefüggésben az alábbiakat rögzíti:

„2012. október 1-én hatályba lépett 6. § (6) bekezdése (...) kimondja, hogy mezőgazdasági haszonállat tartása önkormányzati rendeletben nem korlátozható, továbbá az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: Ávt.) 2013. január 1. hatállyal megállapított 49. § (6) bekezdése, amely kiegészítő jelleggel újra felhatalmazta az önkormányzatokat a kedvtelésből tartott állatok tartása szabályainak rendeleti meghatározására.

(...)

Az Ör. (...) szabályozza az értelmező rendelkezéseket. (...) definiálja az érintett önkormányzat a haszonállatokat. Így nagytestű állat: ló, szamár, öszvér, szarvasmarha, bivaly, közepes testű állat: sertés, juh, kecske, kistestű állat: baromfi. Az Ör. (...) az állattartás közös szabályai körében a haszonállatok tartását korlátozza, amikor kimondja, hogy pl. üdülőterületen legfeljebb 10 baromfi tartható. Az Ör. engedélyezési szabályokat tartalmaz, a (...) §-ok pedig övezetenként állapítják meg nemcsak a kedvtelésből tartott, hanem a haszonállatok darabszámát. Az (...) §-a a haszonállatok tartásának részletes szabályait tartalmazza. Az Éltv. 6. § (6) bekezdése (...) tiltja a mezőgazdasági haszonállatokra vonatkozó korlátozó önkormányzati szabályozást. Az Éltv. 6. § (6) bekezdésével ezért ellentétes a (...) mezőgazdasági haszonállatra vonatkozó rendelkezések. Az Alaptörvény 31. cikk (3) bekezdése értelmében az önkormányzati rendelet más jogszabállyal nem lehet ellentétes. Jogszabálysértő az az önkormányzati rendelet, amely más jogszabálynak az adott tárgykörre vonatkozó tiltó szabálya ellenére e tárgykörben szabályoz, vagy hatályban tart ilyen szabályozást.”

Fentiekre tekintettel az Ör2. 2. § 1. pontja, valamint 4. § (2) bekezdése az Éltv. 6. § (6) bekezdésébe ütköző rendelkezéseket tartalmaz, tehát törvénsértő. Mindezek mellett a Képviselő-testület túlterjeszkedett az Ávt.-ben meghatározott rendeletalkotási jogkörén. Az Ör2. 2. § 1. pontja és 4. § (2) bekezdése tehát törvénsértő.

4.2. A JsZR. 70. § (1) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„70. § (1) Felhatalmazás alapján kiadott jogszabály tervezetében alkalmazott fogalom a felhatalmazó rendelkezést tartalmazó jogszabályban értelmezett fogalomtól eltérően nem értelmezhető, és az értelmező rendelkezés nem ismételtető meg.”

A JsZR. hivatkozott rendelkezése alapján a magasabb szinten szabályozott fogalmat nem lehet másként értelmezni alacsonyabb szintű jogszabályban és az önkormányzati rendeletben a magasabb szinten szabályozott fogalmat nem szabad megismételni. Az Ör2. 2. § 2. pontja ugyanakkor szabályozza a „kedvtelésből tartott állat” fogalmát, 3. pontja az „állattartás” fogalmát, 4. pontja az „állattartó” fogalmát, 7. pontja pedig a „kóborállat” fogalmát.

A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 1. § (2) bekezdésének a) pontja az alábbiak szerint szabályozza a „kedvtelésből tartott állat” fogalmát:

„1. § (...) (2) E rendelet alkalmazásában

a) kedvtelésből tartott állat: a rendszertani besorolásától függetlenül minden olyan állat, amelyet nem kizárólag tudományos kutatás, állati eredetű termék előállítás, igavonás,

teherhordás, természetvédelem, géntartalék- védelem és – eb és macska kivételével – közcélú bemutatás céljából tartanak, tenyésztenek, forgalmazznak, továbbá az az állat, amelyet más kedvtelésből tartott állat táplálása céljából tartanak és szaporítanak, valamint a nem gazdasági céllal tartott haszonállat, és a vadászatra használt állat;”.

Az Ávt. 3. § 1. pontja az „állattartó” fogalmát az alábbiak szerint definiálja:

„1. állattartó: az állat tulajdonosa, illetve aki az állatot vagy az állatállományt gondozza, felügyeli;”.

Az Ávt. 3. § 8. pontja meghatározza továbbá a „jó gazda gondossága” fogalmát is. E fogalomnak az Ávt.-ben történő rögzítését a jogbiztonság követelménye tette indokolttá, tekintettel arra, hogy az Ávt. 4. § (1) bekezdésének értelmében az állattartó a „jó gazda gondosságával” köteles eljárni. A „jó gazda gondossága” fogalmát az Ávt. 3. § 8. pontja a következőképpen definiálja:

„8. jó gazda gondossága: az az emberi tevékenység, amely arra irányul, hogy az állat számára olyan életkörülményeket biztosítson, amely az annak fajára, fajtájára és nemére, korára jellemző fizikai, élettani, tenyésztési és etológiai sajátosságainak, egészségi állapotának megfelel, tartási, takarmányozási igényeit kielégíti (elhelyezés, táplálás, gyógykezelés, tisztán tartás, nyugalom, gondozás, kiképzés, nevelés, felügyelet);”.

Az Ávt. hivatkozott 3. §-a szabályozza tehát az Ávt. értelmező rendelkezéseit, amelyek az önkormányzati rendeletben ettől eltérően nem értelmezhetők. A helyi önkormányzatnak nincs lehetősége arra, hogy az Ávt. egyes fogalmait szűkítse, bővítse. Amennyiben az önkormányzat helyi adottságai új fogalom használatát indokolják, azt az önkormányzati rendeletben kell szabályozni, ugyanakkor az Ávt. 3. § 8. pontja már az Ör2. 4. §-ának 3. pontjában foglaltakat is szabályozza. Így az önkormányzat „állattartás” néven sem szabályozhatja a „jó gazda gondossága” fogalmát.

Az Ávt. 2. § (1) bekezdésének i) pontja pedig a „házasított állatok gazdátlan egyedei”-ként határozza meg a „kóborállat” fogalmát.

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5.073/2013/4. számú határozata az alábbiakat rögzíti:

„2. Az Ör. (...) szabályozza az értelmező rendelkezéseket.

(...)

A Kúria Önkormányzati Tanácsa rámutat, hogy ha valamely fogalmat magasabb jogszabály meghatároz, akkor az adott szabályozási koncepciót érintően a helyi önkormányzat nem alkothat attól eltérő (szűkebb, vagy tágabb) fogalmat, mert ezzel a szabályozása szembekerül a más jogszabállyal, a jogszabállyal érintettek körében a jogalkalmazás során jogbizonytalanságot okoz.

(...)

4. Az Ör. (...) szerint »- Állattartó: az állat tulajdonosa, illetőleg aki az állatot vagy állatállományt felügyeli, gondozza.« Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 3. § 1. pontja szerint e törvény alkalmazásában »állattartó: az állat tulajdonosa, illetve aki az állatot vagy az állatállományt gondozza, felügyeli.« Ebben az esetben látható, hogy a két fogalom tartalmilag azonos. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 3. § utolsó mondata szerint »a jogszabályban nem ismételtethető meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes.« A Kúria erre vonatkozó gyakorlata szerint mivel az önkormányzati rendelet az Alaptörvény 32. cikk (3) bekezdése értelmében más jogszabállyal nem lehet ellentétes [Alaptörvény T) cikk], ezért a Jat. hivatkozott rendelkezése alapján az önkormányzati rendelet más jogszabály rendelkezését főszabály szerint a jogellenesség kockázata nélkül nem ismételtetheti meg. Az ún. vegyes jogszabály-szerkesztési megoldás – tehát ahol a jogszabály rendelkezéseinek megismétlése nem vezet az önkormányzati rendelet jogellenességére - a Kúria jogértelmezési gyakorlata szerint abban az esetben törvényes, amennyiben azt az értelmezhetőség, azaz a jogbiztonság feltétlenül megköveteli [lásd:

8000 Székesfehérvár, Szent István tér 9., Tel: 22/526-900, Fax: 22/526-905, e-mail: hivatal@fejer.gov.hu

Fejér Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztály

Törvényességi Felügyeleti Osztálya

Tel.: 22/514-781, Fax: 22/526-940, e-mail: torvenyesség@fejer.gov.hu

Köf.5.056/2012, MK 169. szám, 28118].Jelen esetben a fenti érv nem alkalmazható. Az értelmező rendelkezéseket érintő ismétlésre vonatkozóan a Jszr. 70. § (1) bekezdés akképpen rendelkezik, hogy: »Felhatalmazás alapján kiadott jogszabály tervezetében alkalmazott fogalom a felhatalmazó rendelkezést tartalmazó jogszabályban értelmezett fogalomtól eltérően nem értelmezhető, és az értelmező rendelkezés nem ismételt meg.«Erre tekintettel az Ör. (...) »állattartó« fogalmának jogszabály-ellenessége a Jszr. 70. § (1) bekezdésbe ütközés miatt megállapítható. (...)».

Fentiekre tekintettel az Ör2. 2. § 2. pontja – a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 1. § (2) bekezdésének a) pontjában foglaltakra tekintettel – a Jat. 3. §-ában szabályozott egyes jogszabály-szerkesztés tilalmába ütközik. Az Ör2. 2. § 3. pontja, 4. pontja, valamint 7. pontja pedig – az Ávt. 2. § (1) bekezdésének i) pontjában, 3. § 8. pontjában, az Ávt. 3. § 1. pontjában, 4. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel – a Jszr. 70. § (1) bekezdésébe ütközik.

4.3. Az Ör2. 2. § 5. pontja szabályozza a „vakvezető eb”, 6. pontja pedig a „jelző eb”, 9. pontja pedig a „kutyakiképző” fogalmát. „A segítő kutya kiképzésének, vizsgáztatásának és alkalmazhatóságának szabályairól” szóló 27/2009. (XII. 3.) SZMM rendelet (a továbbiakban: 27/2009. (XII. 3.) SZMM rendelet) 1. § b) pontja, valamint 2. § (1) bekezdése szerint:

„1. § (...) b) segítő kutya: a fogyatékossgal élő személyt az egyenlő esélyű hozzáféréshez fűződő joga gyakorlásában, önálló életvitelének elősegítésében, illetve veszélyhelyzet elhárításában segítő, rehabilitációs, rehabilitációs feladatokat ellátó, a külön jogszabályban meghatározott állat-egészségügyi követelményeknek megfelelő kutya,
(...)”

2. § (1) A segítő kutya típusa kiképzése és alkalmazhatósága szerint

a) vakvezető kutya: a látássérült személy vezetésére kiképzett kutya,

b) mozgáskorlátozott személyt segítő kutya: a mozgáskorlátozott személyt mindennapi tevékenységeinek ellátásában segítő feladatokra kiképzett kutya,

c) hangot jelző kutya: a hallássérült személy számára veszélyt vagy egyéb fontos információt jelentő hangok jelzésére kiképzett kutya,

d) rohamjelző kutya: az epilepsziával élő személy vagy más krónikus, rohamszerű állapotoktól veszélyeztetett személy számára a roham során segítséget nyújtó feladatokra kiképzett kutya,

e) személyi segítő kutya: a fogyatékos személyt önálló életvitelében segítő feladatokra kiképzett kutya,

f) terápiás kutya: a gyógypedagógiai, a szociális szolgáltatások területén pedagógiai, pszichológiai, pszichiátriai, konduktív pedagógiai rehabilitációs, illetve rehabilitációs folyamatban alkalmazott kutya lehet.”

A 27/2009. (XII. 3.) SZMM rendelet 3. §-a rögzíti továbbá az alábbiakat:

3. § (1) Az a szervezet (a továbbiakban: kutyát kiképző szervezet) képezhet ki segítő kutyát, és készíthet fel a segítő kutya használatára, gondozására,

a) amelynek létesítő okiratában a segítő kutyák kiképzése és a fogyatékossgal élő személyekhez történő eljuttatása feltüntetésre került, és

b) amely biztosítja, hogy a kiképzést olyan személy (a továbbiakban: kiképző) végzi, aki

ba) terápiás kutya kiképzése esetén az Országos Képzési Jegyzékben szereplő rehabilitációs kutya kiképzője (OKJ 52 810 01) vagy rehabilitációs kutyakiképző (OKJ 52 810 01 10 00 00 00) szakképesítéssel rendelkezik,

bb) rohamjelző és hangot jelző kutya kiképzése esetén az Országos Képzési Jegyzékben szereplő jelző kutya kiképzője (OKJ 53 810 01) vagy jelzőkutya-kiképző (OKJ 52 810 01 00 01 52 02) szakképesítéssel rendelkezik,

bc) mozgáskorlátozott személyt segítő és személyi segítő kutya kiképzése esetén az Országos Képzési Jegyzékben szereplő mozgássérültet segítő kutya kiképzője (OKJ 53 810 02) vagy mozgássérültet segítő kutya kiképző (OKJ 52 810 01 00 01 52 01) szakképesítéssel rendelkezik,

bd) vakvezető kutya kiképzése esetén az Országos Képzési Jegyzékben szereplő vakvezető kutya kiképzője (OKJ 53 810 03) vagy vakvezetőkutya kiképző (OKJ 52 810 01 00 01 52 03) szakképesítéssel rendelkezik, továbbá

c) amely vakvezető kutya kiképzése esetén biztosítja, hogy a látássérült emberek kutyával közlekedésére való felkészítését a szakképzett kutyakiképző mellett gyógypedagógus látássérültek pedagógiája szakirányon szakképzettséggel, illetve rehabilitációs szakember a látássérülés területén szakképzettséggel rendelkező személy végzi.

(2) Terápiás kutyát alkalmazó szervezet az a kutyát kiképző szervezet, amely az általa vagy egy másik kutyát kiképző szervezet által kiképzett és levizsgáztatott terápiás kutyát és gazdáját alkalmazza."

Fentiekre tekintettel az Ör2. 2. § 5-6 pontja, valamint 9. pontja a 27/2009. (XII. 3.) SZMM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) és c) pontjába, valamint 3. §-ába ütközik, tehát jogszabálysértő.

4.4. Az Ör2. 2. § 8. pontja definiálja a „közterület” fogalmát. „Az épített környezet alakításáról és védelméről” szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 2. § 13. pontja értelmében:

„2. § (...) 13. Közterület: közhasználatra szolgáló minden olyan állami vagy önkormányzati tulajdonban álló földterület, amelyet az ingatlan-nyilvántartás ekként tart nyilván.”

Fentiekre tekintettel az Ör2. 2. § 8. pontja – az Étv. 2. § 13. pontjában foglaltakra tekintettel – a Jat 3. §-ában szabályozott vegyes jogszabály-szerkesztés tilalmába ütközik.

5. Az Ör2. 3-4 §-ai a következőket rögzítik:

„Az állattartás általános szabályai

3. §

(1) Állat csak a közegészségügyi, állategészségügyi és állatvédelmi előírásoknak megfelelő körülmények között tartható.

(2) Minden állattartó köteles gondoskodni arról, hogy az állattartás következtében mások jogai és érdekei sérelmet ne szenvedjenek, különös tekintettel a zajterhelésre, a levegő és a talaj, a felszíni és felszín alatti vizek szennyezésére, valamint a káros rovarok és rágcsálók szaporodására.

(3) Az állatok elhelyezésére szolgáló létesítményeket – az állatvédelmi előírásoknak megfelelően – könnyen tisztítható, csúszás- és hézagmentes, a tartott állat fajának megfelelő burkolattal kell ellátni. Ezeket szükség szerint, de legalább hetente ki kell takarítani. Az állattartó köteles az építmény rendszeres fertőtlenítéséről, az ott található kártékony állatok irtásáról, a légtelenítésről folyamatosan gondoskodni.

(4) Az állattartás során keletkező trágya, hígtrágya és csurgalékvíz csak zárt rendszerű, jól zárható fedlappal ellátott, szivárgásmentes tárolóban gyűjthető. A trágyalé a kommunális csatornarendszerbe nem vezethető.

(5) Az almotrágya tárolása az ingatlan udvarán csak kiépített, elfolyás és szivárgásmentes átmeneti gyűjtőben megengedett. A csurgalékvíz elvezetése kizárólag zárt csatornarendszeren történhet.

(6) A keletkezett trágya kezeléséről, ártalmatlanításáról, elszállításáról – a környezet szennyezése nélkül – rendszeresen, szükség szerint, (május-október hónap közötti időszakban két hetente) gondoskodni kell.

(7) A trágyát tároló műtárgyak vízzárósági próbáját el kell végezni, a vízzárósági próbák eredményeit jegyzőkönyvben kell rögzíteni. Az állattartás során keletkező trágya és trágyalé elhelyezését mezőgazdasági hasznosítását úgy kell végezni, hogy a talaj, felszíni – felszín alatti vízszennyezést ne okozzon.

4. §

(1) Az elhullott állatok tetemének elszállításáról, ártalmatlanná tételéről az állattartó saját költségén – külön jogszabályban előírt módon – köteles gondoskodni.

(2) A település közterületén haszonállatok elhelyezése, legeltetése, szabadon engedése tilos. A település útjain állatokat csak megfelelő felügyelettel szabad hajtani. Az állatok által elhullajtott szennyeződést, trágyát, takarmányt a tulajdonos köteles összetakarítani, és elszállításáról haladéktalanul gondoskodni.

(3) Szalastakarmányt telekhatáron belül csak a tűzrendészeti szabályok betartásával lehet tárolni.”

5.1. A jelen törvényességi felhívás I. pont. 2.1. alpontjában előadottakra is figyelemmel az Ávt. 49. § (5)-(6) bekezdése kizárólag arra ad felhatalmazást, hogy a Képviselő-testület az ebrendészeti hozzájárulás és a kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályait rendeletben megállapítsa, így további – állattartást érintő általános – szabályok önkormányzati rendeletbe iktatása jogszabályellenes. Az állattartásról szóló általános szabályok tekintetében önkormányzati rendelet megalkotására sem az Ávt., sem az Élvtv. nem ad felhatalmazást. Az Ör2. 3-4. §-ának megalkotásával a Képviselő-testület jogalkotói hatáskörén túlterjeszkedett.

5.2. A jelen törvényességi felhívás I. pont. 3.3. alpontjában előadottakra is figyelemmel az Ör2. 3. § (1)-(2) bekezdése a jogbiztonság követelményével is ellentétes, mert előírja az állategészségügyi, állatvédelmi, közegészségügyi építésügyi és környezetvédelmi jogszabályok betartását, de nem határozza meg ezen jogszabályokat, úgyszintén példálózó jelleggel rendelkezik arról, hogy az állattartó milyen magatartás tanúsításával idézheti elő mások jogainak és érdekeinek sérelmét. Így az Ör2. címzettei számára a jogalkotó nem biztosította a jogkövető magatartás lehetőségét.

5.3. „Az országos településrendezési és építési követelményekről” szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) 1. számú mellékletének 5. pontja meghatározza az „állattartó építmény” fogalmát, amelyet az önkormányzat rendeletében már nem szabályozhat, illetőleg attól eltérő fogalomhasználattal (például: „állatok elhelyezésére szolgáló létesítmény”) nem élhet.

Az OTÉK 1. számú mellékletének 5. pontja értelmében:

„5. Állattartó építmény: állatok elhelyezésére szolgáló építmény.”

Az OTÉK 36. § (5) bekezdése rögzíti továbbá a következőket:

„36. § (...) (5) Az állattartó építmények elhelyezésének feltételeit – a közegészségügyi és az állategészségügyi, továbbá a környezetvédelmi követelmények figyelembevételével – a helyi építési szabályzat állapíthatja meg.”

Az állattartó építmények feltételeit tehát – a közegészségügyi és az állategészségügyi, továbbá a környezetvédelmi követelmények figyelembe vételével – a helyi építési szabályzat állapíthatja meg. Mindebből következik azon tény is, hogy az OTÉK alapján az önkormányzat kizárólag az állattartó építmények elhelyezése tekintetében és kizárólag a helyi építési szabályzatban állapíthat meg feltételeket.

Az Ör2. 3. § (3) bekezdése ezért az OTÉK 36. § (5) bekezdésébe és 1. számú mellékletének 5. pontjába is ütköző rendelkezéseket tartalmaz.

5.4. Az állatok tartásának környezetvédelmi szabályaival összefüggésben már az Éltv. 6. § (2) bekezdése rögzíti azon előírást, mely szerint az állattartás nem károsíthatja a környezetet. Emellett az állattartáshoz kapcsolódóan irányadóak „a felszín alatti vizek védelméről” szóló 219/2004. (VI. 21.) Korm. rendelet és „a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről” szóló 27/2006. (II. 7.) Korm. rendelet rendelkezései is, melyek az Ör2. 3. § (4)-(7) bekezdésében foglaltakat már szabályozzák. Így az Ör2. 3. § (4)-(7) bekezdése a Jat. 3. §-a szerinti vegyes jogszabály-szerkesztés tilalmába is ütközik.

5.5. Az Éltv. 19. § (1)-(2) bekezdése értelmében:

„19. § (1) Az állati eredetű melléktermék – így különösen az elhullott állat tetemének – tulajdonosa saját költségén köteles annak elszállításáról, ártalmatlanná tételéről az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban, valamint az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktaiban előírt módon gondoskodni, az élelmiszerlánc-felügyeleti szervet - annak felhívására - az állati eredetű melléktermék ártalmatlanná tételének jogszabályban meghatározott módon történő végrehajtásáról e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban foglaltak szerint tájékoztatni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kötelezettség

a) ha az állati eredetű melléktermék tulajdonosa ismeretlen vagy ismeretlen helyen tartózkodik, az állati eredetű melléktermék fellelési helye szerint illetékes települési (fővárosban a kerületi, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi) önkormányzatot,

b) közterületen a települési (fővárosban a kerületi, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi) önkormányzatot,

c) közúton a közút kezelőjét terheli.”

Fentiekre tekintettel az Éltv. már szabályozza, hogy az – állati eredetű melléktermékeknek minősülő – elhullott állati tetem elszállításáról és ártalmatlanná tételéről főszabály szerint annak tulajdonosa köteles gondoskodni, így az Ör2. 4. § (1) bekezdése a Jat. 3. §-ában szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik.

6. Az Ör2. 5. §-a a következőket szabályozza:

„Kedvtelésből tartott állatok tartási szabályai

5. §

(1) A kedvtelésből tartott állatot úgy kell tartani, hogy az állat tartása lehetővé tegye annak természetes viselkedését, ugyanakkor a környező lakóközösség kialakult élet- és szokásrendjét tartósan és szükségtelenül ne zavarja.

(2) A többlakásos lakóépületekben lévő lakásokban legfeljebb 1 db kutya és 2 db macska tartható és azok egyszeri szaporulata 3 hónapos korig, kivéve akkor, ha a társasház szervezeti és működési szabályzata, illetve házirendje, vagy a lakóingatlanok tulajdonosainak

megállapodása eltérő szabályokat állapít meg a kedvtelésből tartott állatok tartásának tilalmára, illetve a tartható állatok fajtájára és számára vonatkozóan.

(3) Többlakásos lakóépület közös udvarán ebet csak az összes tulajdonostárs hozzájárulásával lehet tartani. Eb, macska és más kedvtelésből tartott állat erkélyen, loggián nem tartható.

(4) Ebet, macskát és más kedvtelésből tartott állatot többlakásos épületek közös használatú helyiségeiben, illetve közterületen tartani, etetni, szabadon engedni tilos.

(5) A kedvtelésből tartott állattartási helyének olyan méretűnek kell lennie, hogy az állat fajtára jellemző mozgási igényét ki tudja elégíteni.

(6) Tilos tartani

- gerinces állatot kör alapú kalitkában vagy gömb alakú akváriumban,
- gerinces állat kifejlett egyedét 30 liternél kisebb űrtartalmú térben.

(7) Az állattartó halála esetén az állatok elhelyezéséről (további gondozásáról) a mindenkori örökös köteles gondoskodni."

6.1. Az Ávt. 4. §-a és 5. § (1) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„4. § (1) Az állattartó köteles a jó gazda gondosságával eljárni, az állat fajának, fajtájának és élettani szükségleteinek megfelelő életfeltételekről gondoskodni.

(2) Az állat életfeltételeinek kialakításánál tekintettel kell lenni korára, nemére és élettani állapotára. Biztosítani kell az egymásra veszélyt jelentő, egymást nyugtalanító állatok elkülönített tartását.

(3) Az állattartónak gondoskodnia kell az állat igényeinek megfelelő rendszeres, de legalább napi egyszeri ellenőrzéséről.

5. § (1) Az állattartó gondoskodni köteles az állat megfelelő és biztonságos elhelyezéséről, szakszerű gondozásáról, szökésének megakadályozásáról."

A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (2) bekezdése, valamint (4)-(10) bekezdése rögzíti továbbá:

„(2) A kedvtelésből tartott állatot úgy kell tartani, hogy az állat tartása lehetővé tegye annak természetes viselkedését, ugyanakkor a környező lakóközösség kialakult élet- és szokásrendjét tartósan és szükségtelenül ne zavarja.

(...)

(4) A kedvtelésből tartott állat tartási helyének olyan méretűnek kell lennie, hogy az állat fajtára jellemző mozgási igényét ki tudja elégíteni. Lófélék és eb esetében a mozgási igény az állat mozgatása útján is kielégíthető, azonban esetükben is törekedni kell az olyan tartási módra, amely lehetővé teszi az állat kedve szerinti mozgását.

(5) Tilos

a) kistestű ebet 10 m²-nél, közepes testű ebet 15 m²-nél, nagytestű ebet 20 m²-nél kisebb területen tartósan,

b)

c) gerinces állatot kör alapú kalitkában vagy gömb alakú akváriumban,

d) gerinces állat kifejlett egyedét 30 liternél kisebb űrtartalmú térben tartani.

(6) Tartósan csoportosan tartott ebek esetén számukra egyedenként legalább 6 m² akadálytalanul használható területet kell biztosítani. Nem minősül csoportos tartásnak a szuka együtt tartása a kölykeivel, azok hathetes koráig.

(7)

(8) A csoportosan tartott állatok esetében – hacsak az adott fajra vonatkozó tudományosan elfogadott ismeretekből más nem következik – a tartási helyet úgy kell kialakítani, hogy

mindegyik egyed versengés és agresszió nélkül egy időben hozzáférjen az etető-, itató-, fürdő-, pihenő-, és búvóhelyhez.

(9) A talajszinten élő állatok hálós aljzaton nem tarthatók, kivéve, ha füves területen, vagy közvetlenül a talajon helyezik el a ketrecet.

(10) A nem kizárólag talajon vagy vízben lakó fajok esetében legalább két olyan polcot vagy ágot, ülőrudat kell elhelyezni, amelyek mérete és kialakítása olyan, hogy az állat biztonságban és természetes testhelyzetben tud rajtuk ülni, pihenni.”

A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 15. § (1)-(2) bekezdése rögzíti továbbá:

„15. § (1) Az állatokat úgy kell tartani, hogy ne veszélyeztethessék más állatok – kivéve a ragadozó állatok táplálására szánt élő egyedek –, illetve az ember biztonságát.

(2) Különböző fajhoz tartozó állatok csak akkor tarthatók együtt – az (1) bekezdésben leírtak figyelembevételével –, ha az állatok egymás testi épségét nem veszélyeztetik, az együtt-tartás idegi megterhelést egyik fajhoz tartozó egyed számára sem okoz, továbbá ha minden egyed rendelkezik olyan tartózkodási hellyel, ahol zavarás nélkül nyugalomban táplálkozhat és pihenhet. Agresszív viselkedésű állatokat tilos más állatokkal együtt tartani.”

Az Ör2. 5. § (1) és (5)-(6) bekezdése – az Ávt. 4. §-ában és 5. § (1) bekezdésében, valamint a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (2) és (5) bekezdésében és 15. § (1)-(2) bekezdésében foglalt szabályozásra tekintettel tehát – a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik.

6.2. Az Ör2. 5. § (2) bekezdésében foglaltakra is irányadó, hogy a Kúria Önkormányzati Tanácsa Köf.5.075/2013/4. számú határozatában már rámutatott, miszerint a kedvtelésből tartott állatokra vonatkozó szabályok megalkotásánál figyelembe kell venni a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (5)-(6) bekezdésében meghatározott ebtartási módszereket, továbbá érvényesülnie kell a 14. § (2) bekezdésében meghatározott elvnek, melynek értelmében a kedvtelésből tartott állatot úgy kell tartani, hogy az állat tartása lehetővé tegye annak természetes viselkedését, ugyanakkor a környező lakóközösség kialakult élet- és szokásrendjét tartósan és szükségtelenül ne zavarja. Meg kell jelennie továbbá a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (8) bekezdésében foglaltaknak, mely szerint a csoportosan tartott állatok esetében – hacsak az adott fajra vonatkozó tudományosan elfogadott ismeretekből más nem következik – a tartási helyet úgy kell kialakítani, hogy mindegyik egyed versengés és agresszió nélkül egy időben hozzáférjen az etető-, itató-, fürdő-, pihenő-, és búvóhelyhez. A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5.075/2013/4. számú határozata rögzíti továbbá, miszerint „*az Ávt. 49. § (6) bekezdése felhatalmazta az önkormányzatokat a kedvtelésből tartott állatok tartása szabályainak rendeleti meghatározására, de a magasabb jogszabályi előírásoknak a helyi rendeletben érvényesülni kell.*”

Mindezekre tekintettel a Képviselő-testület nem állapíthat meg olyan rendelkezést, amely korlátozza a „*többlakásos lakóépületekben lévő lakásokban*” tartható ebek és macskák számát – kiemelve nevezett állatokat a kedvtelésből tartott állatok köréből –, ugyanakkor nem veszi figyelembe a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (2) bekezdésében, (5)-(6) és (8) bekezdéseiben foglaltakat. Felhívom továbbá a figyelmet, hogy az Ör2. a „*többlakásos lakóépület*” fogalmát sem határozza meg, így az egyúttal bizonytalan jogfogalomként került beépítésre az önkormányzati rendeletbe.

6.3. Az Ör2. 5. § (3) bekezdésére is irányadó, miszerint korábbi gyakorlata során az Alkotmánybíróság – az állattartáshoz a szomszédok részéről megkövetelt hozzájárulással kapcsolatban – kimondta, hogy „*[a] széleskörűen megkövetelt előzetes írásbeli hozzájárulás aránytalan tulajdoni korlátozást jelenthet. [...] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint [az önkormányzati rendelet azon rendelkezése], amely az ebtartáshoz az ebtartó lakása alatti, feletti, illetve az azonos szinten lakók összességének előzetes írásbeli hozzájárulását követeli meg, aránytalanul korlátozza a tulajdonhoz (zavartalan lakáshasználathoz) való jogot.*” (ABH 2000, 134, 137.). A többlakásos épület lakásaiban történő kutyatartás korlátozása és a szomszédok

hozzájárásával kapcsolatban az Alkotmánybíróság kifejtette ugyanakkor azt is, hogy „*A helyi önkormányzat a köz érdekében az ebtartás feltételéül szabhatja – a tartott ebek számától függetlenül – a szomszédok meghatározott körének hozzájárulását.*” (ABH 2006, 1013, 1015.)

Jóllehet az Alaptörvény hatályba lépése előtt meghozott alkotmánybírósági határozatok hatályukat veszítették, e rendelkezés nem érinti az ezen határozatok által kifejtett joghatásokat. A Képviselő-testület tehát az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatára figyelemmel köteles megalkotni rendeletét az Ávt. 49. § (5)-(6) bekezdése által meghatározott rendeletalkotási tárgykörben.

6.4. az Ör2. 5. § (4) bekezdésére is irányadóak a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet – már hivatkozott – 15. § (1) bekezdésében foglaltak, valamint a 17/C. § (3) bekezdésének b)-c) pontjai, melynek értelmében:

„17/C. § (...) (3) *A járási állat-egészségügyi hatóság az ebtartót*

(...)

b) az eb közterületen való vezetésekor szigorúbb szabályok betartására kötelezheti,

c) az eb tartási körülményeinek megváltoztatására és szigorúbb tartási feltételek kialakítására kötelezheti.”

A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 15. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel valamennyi kedvtelésből tartott állatot úgy kell tartani, hogy ne veszélyeztessék más állatok és az ember biztonságát – így többek között a „*többlakásos épületek közös használatú helyiségeiben, illetve közterületen*” is biztosítani kell a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 15. § (1) bekezdésében foglaltak végrehajtását. A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17/C. § (3) bekezdésének c) pontja rögzíti továbbá, hogy az eb tartási körülményeinek megváltoztatására és szigorúbb tartási feltételek kialakítására a járási állat-egészségügyi hatóság kötelezheti az állattartót. Mindezekre tekintettel önkormányzati rendelet olyan előírása, amely az ebtartót – a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17/C. § (3) bekezdésének c) pontjába ütközve – szigorúbb tartási feltételek kialakítására kötelezi, jogszabálysértő.

Fentiekre tekintettel az Ör2. 5. § (4) bekezdése ellentétes a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 15. § (1) bekezdésében és 17/C. § (3) bekezdésének c) pontjában foglaltakkal.

Ismételten felhívom a figyelmet, hogy az úgynevezett vegyes jogszabály-szerkesztési megoldás is csak abban az esetben törvényes a Kúria jogértelmezési gyakorlata szerint, amennyiben azt az értelmezhetőség feltételénél megköveteli. A magasabb szintű jogszabály rendelkezéseinek megisméltése sem vezethet ugyanakkor az önkormányzati rendelet jogellenességéhez.

6.5. Az Ávt. 8. §-a értelmében:

„8. § *az ember környezetében tartott állat, valamint a veszélyes állat tulajdonjogával, tartásával felhagyni nem szabad. Az állat elűzése, elhagyása vagy kitétele tilos.*”

Fenti szabályozás irányadó az örökhagyó tulajdonát képező állatokra is, ugyanakkor az Ávt. 49. § (5)-(6) bekezdésében rögzített jogalkotási felhatalmazás nem terjed ki arra, hogy a Képviselő-testület rendeletben kötelezettséget állapítson meg a polgári jogi szempontból örökösnek minősülő személyek részére. A Képviselő-testület tehát rendeletalkotási jogkörén túlterjeszkedett – így az Ör2. 5. § (7) bekezdése törvényt sértő.

7. Az Ör2. 6. §-a az alábbiakat szabályozza:

„*Az ebtartás kiegészítő szabályai*

6. §

(1) Az állattartó köteles ebét az állatvédelmi, állat- és közegészségügyi, a szabálysértési, a veszélyes ebekre vonatkozó, továbbá a Ptk. szomszédjogra vonatkozó és az állattartó felelősségét szabályozó jogszabályok keretei között úgy tartani, hogy az eb a szomszédok nyugalma ne zavarja, anyagi kárt ne okozzon, testi épséget és egészséget ne veszélyeztessen.

(2) Az állattartó köteles évente egyszer a 3 hónapnál idősebb ebet veszettség ellen – a felhíváson megjelölt helyben és időben – a hatósági állatorvossal beoltatni. Az erről kapott eb oltási igazolványt a legközelebbi eb oltásig megőrizni.

(3) Tilos bekerítetlen ingatlanon ebet szabadon tartani. Bekerített ingatlanon eb szabadon csak úgy tartható, hogy onnan az eb sem a szomszédos ingatlanra, sem a közterületre ne juthasson át, oda kinyúltni ne tudjon.

(4) Az állattartó köteles gondoskodni arról, hogy az eb közterületre felügyelet nélkül ne juthasson ki. Közterületen ebet csak pórázon szabad vezetni. Játsszótérek területére ebet bevinni pórázon vezetve is tilos.

(5) Az állattartó köteles gondoskodni arról, hogy az eb közterületet ne szennyezze. Az eb által okozott szennyeződés azonnali eltávolításáról az állattartó köteles gondoskodni.

(6) A megkötött, vagy tartósan elzárt eb napi sétáltatásáról az állattartó köteles gondoskodni.

(7) Harapós, vagy támadó természetű ebet a nap minden szakában csak kiszabadulását, illetve elszabadulását biztonságosan megakadályozó módon szabad tartani, és a telek, ház (lakás) bejáratán harapós ebre utaló figyelmeztető táblát szembetűnő módon kell elhelyezni.

(8) Támadó, kiszámíthatatlan természetű ebeket közterületen szájkosárral kell ellátni. Az eb által okozott sérülésekért az állattartó tartozik felelősséggel.

(9) Közterületén az ebet csak pórázon lehet vezetni. Közterületen ebet csak olyan személy vezethet, aki az eb irányítására, kezelésére és féken tartására képes.”

7.1. Az Ör2. 6. § (1) bekezdése – a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet már hivatkozott 14. § (2) bekezdésében és 15. § (1) bekezdésében foglalt szabályozásra tekintettel – a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik.

7.2. „A veszettség elleni védekezés részletes szabályairól” szóló 164/2008. (XII. 20.) FVM rendelet (a továbbiakban: 164/2008. (XII. 20.) FVM rendelet) 2. § f) pontja értelmében az „oltási könyv” és nem az Ör2. 6. § (2) bekezdésében szabályozott „oltási igazolvány” szolgál az állat veszettség elleni immunizálásának igazolására szolgáló, egyedi sorszámmal ellátott okiratként.

A 164/2008. (XII. 20.) FVM rendelet 4. § (1)-(5) bekezdése rögzíti továbbá a következőket:

„4. § (1) Az állattartó köteles:

a) minden három hónaposnál idősebb ebet – a tudományos-kutatási és laboratóriumi vizsgálati célból zártan tartott állatok kivételével – veszettség ellen saját költségén az állat állat-egészségügyi felügyeletét ellátó szolgáltató állatorvossal beoltatni az alábbiak szerint:

aa) a három hónapos kort elérteket 30 napon belül,

ab) az első oltást követően 6 hónapon belül,

ac) ezt követően évenként;

b) az oltási könyvet megőrizni, azt az immunizálás megtörténtét ellenőrző állat-egészségügyi hatóság felszólítására bemutatni, illetve tulajdonát ruházás esetén az új

tulajdonosnak átadni, továbbá biztosítani, hogy az oltási könyvet a közterületen az ebre felügyelő személy magánál tartsa az oltás érvényességének bizonyítása céljából;

c) az oltási könyv megrongálódása, elvesztése esetén az oltást végző állatorvostól nyolc napon belül az oltási könyv pótlását kérni;

d) az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló 2008. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Éltv.) 18. § (1) bekezdés g) pontjában leírtak szerint az oltás során közreműködni.

(2) Az ebek veszettség elleni védőoltásának hatósági felügyeletét a járási hivatal, a védőoltás beadása szakmai és etikai feltételeit a Magyar Állatorvosi Kamara (a továbbiakban: Kamara) határozza meg.

(3) A veszettség elleni védőoltást valamennyi szolgáltató állatorvos elvégezheti.

(4) A (3) bekezdésben leírt tevékenységet az e rendelet előírásainak megszegése miatt kiszabott szankcióként az Éltv. 57. § a) pontja szerint a járási főállatorvos korlátozhatja. A járási főállatorvos az oltási jogkör korlátozásáról, illetve a korlátozás feloldásáról hozott határozatát megküldi a Kamara illetékes területi szervezetének és a szolgáltató állatorvos székhelye szerint illetékes jegyzőnek is.

(5) Az oltást végző szolgáltató állatorvos köteles:

a) az oltás beadását a helyszínen az oltási könyvben igazolni (az oltás időpontja, a felhasznált oltóanyag neve, gyártási száma, az oltást végző állatorvos aláírása, kamarai bélyegzőjének lenyomata);

b) a következő adatokról nyilvántartást vezetni, és azokat 5 évig megőrizni:

ba) az állattartó neve, lakhelye, az állat tartási helye,

bb) a beoltott eb fajtája, ivara, színe, jegyei, születési időpontja (év, hó), egyedi azonosítója (tetoválás, chip), oltási könyvének egyedi sorszáma,

bc) a veszettség elleni védőoltás időpontja,

bd) a felhasznált oltóanyag neve, gyártási száma;

c)

d) nyilvántartásából egy adott állat immunizálásának b) pontban felsorolt adatait haladéktalanul az állat-egészségügyi hatóság rendelkezésére bocsátani, annak felhívására;

e) az általa beoltott, embert mart állat oltottságáról a megmart embert kezelő orvost - annak kérésére - tájékoztatni;

f) az eb veszettség elleni védőoltásának beadását követő 8 napon belül az oltás időpontját, a felhasznált oltóanyag nevét, gyártási számát, az oltást végző állatorvos nevét, kamarai bélyegzője számát az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: Ávt.) 42/A. § (1) bekezdése szerinti országos elektronikus adatbázisban rögzíteni,

g) az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatóság által térítés ellenében kibocsátott, az adott évre érvényes biztonsági jellel ellátott öntapadós címkével az oltási könyvben érvényesíteni az általa végzett oltásra vonatkozó bejegyzését,

h) az állattartó kérelmére új oltási könyvet kiállítani az általa oltott ebről, egyidejűleg azt új, a g) pontban leírt címkével érvényesíteni."

Fentiekre tekintettel az Ör2. 6. § (2) bekezdése ellentétes a 164/2008. (XII. 20.) FVM rendelet 2. § f) pontjában foglaltakkal. Egyúttal bizonyos eltérésekkel, de a 164/2008. (XII. 20.) FVM rendelet 4. § (1) bekezdésének b) pontjában foglaltakat ismétli meg, amelyekkel az Ör2. nem lehet ellentétes, ugyanakkor azt az Ör2. értelmezhetősége nem követeli meg. A szabályozás ezért indokolatlanul párhuzamos is. Mindezekre tekintettel az Ör2. 6. § (2) bekezdése a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába is ütközik.

7.3. A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet már hivatkozott 15. § (1) bekezdése és 17/C. § (3) bekezdésének b)-c) pontjában foglaltakra tekintettel valamennyi kedvtelésből tartott állatot (tehát nem csak az „eb”-eket) úgy kell tartani, hogy ne veszélyeztessék más állatok és az ember biztonságát – így többek között a „bekerítetlen ingatlanon” illetőleg „közterületen” is biztosítani kell a 41/2010. (II.

26.) Korm. rendelet 15. § (1) bekezdésében és 17/C. § (3) bekezdésének b)-c) pontjában foglaltak végrehajtását.

Mindezekre tekintettel önkormányzati rendelet olyan előírása, amely az ebtartót – a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17/C. § (3) bekezdésének c) pontjába ütközve – szigorúbb tartási feltételek kialakítására kötelezi, jogszabálysértő. Így az Ör2. 6. § (3)-(4) bekezdése ellentétes a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 15. § (1)-(2) bekezdésében és 17/C. § (3) bekezdésének c) pontjában foglaltakkal.

7.4. A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17. § (1)-(3) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„17. § (1) Belterület közterületén – kivéve az ebek futtatására kijelölt területet – ebet csak pórázon lehet vezetni. Közterületen ebet csak olyan személy vezethet, aki az eb irányítására, kezelésére és féken tartására képes.

(2) Közterületen az eb tulajdonosának biztosítania kell, hogy az eb sem más állatot, sem embert harapásával ne veszélyeztethessen.

(3) Szájkosarat használni a (2) bekezdésben foglaltak végrehajtása érdekében – ha törvény, kormányrendelet vagy miniszteri rendelet a szájkosár használatát nem írja elő – kizárólag az egyed jellemzően agresszív magatartásának ismerete esetén kell.”

A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17/I. § (1) bekezdése rögzíti továbbá:

„17/I. § (1) Veszélyes ebet közterületen vezetni, tömegközlekedési eszközön szállítani csak a harapás lehetőségét megakadályozó, biztonságos szájkosárral és a kibújást megakadályozó nyakörvvel, két méternél nem hosszabb, nem kihúzható pórázon, a tartási engedélyben megjelölt személy felügyeletével szabad. E helyeken az ebet a pórázzal elengedni és a szájkosarat levenni tilos.”

Fentiekre tekintettel az Ör2. 6. § (4) bekezdése, valamint (9) bekezdése a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17. § (1) bekezdésében foglalt szabályokat ismétli meg, amelyekkel az Ör2. nem lehet ellentétes, ugyanakkor azt az Ör2. értelmezhetősége nem követeli meg. A szabályozás ezért indokolatlanul párhuzamos. Mindezekre tekintettel az Ör2. 6. § (4) bekezdése és (9) bekezdése a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik.

A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17. (2) bekezdésében foglaltak végrehajtására ugyanakkor kizárólag törvény, kormányrendelet, vagy miniszteri rendelet állapíthat meg szabályokat, önkormányzati rendelet nem. Az Ör2. 6. § (7)-(8) bekezdése ezért a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17. § (3) bekezdésébe ütközik, tehát jogszabálysértő.

Az Ör2. 6 § (9) bekezdése egyúttal – bizonyos eltérésekkel, de – a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17/I. § (1) bekezdésében foglalt szabályokat is megismétli, amelyekkel az Ör2 nem lehet ellentétes, ugyanakkor azt az Ör2. értelmezhetősége nem követeli meg. A szabályozás ezért indokolatlanul párhuzamos. Mindezekre tekintettel az Ör2. 6. § (9) bekezdése e vonatkozásban is a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik.

7.5. Az Ör2. 6. § (7) bekezdése a „harapós eb” fogalmát használja. Az Ávt. 24/A. § (2)-(4) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„24/A. § (...) (2) Veszélyes eb az állatvédelmi hatóság által egyedileg veszélyesnek minősített eb.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti eljárásba be kell vonni az ebek viselkedésének megítélésében jártas szakértőt.

(4) Veszélyes eb kizárólag az állatvédelmi hatóság által kiadott engedéllyel, az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott feltételekkel és módon, ivartalanítva és elektronikus azonosítóval (a továbbiakban: transzponder) megjelölve tartható.”

A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17/C. § (4) bekezdésének b) pontja az Ávt.-vel összhangban rögzíti, hogy ebet a járási állat-egészségügyi hatóság minősíthet veszélyessé.

„A földművelésügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről” szóló 383/2016. (XII. 2.) Korm. rendeletet (a továbbiakban: 383/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet) jelenleg hatályos 5. § (1) bekezdésének e) pontja értelmében a kérdésben – állatvédelmi hatóságként – az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi hatáskörben eljáró járási hivatal jár el.

A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17/H. § (3) bekezdése rögzíti továbbá:

„17/H. § (1) A veszélyes eb nyakörvén jól látható jelzést kell elhelyezni. A jelzés legalább öt centiméter átmérőjű korong, egyik oldalán az ebtartó neve, lakcíme, telefonszáma, a másik oldalán az eb hívóneve és a „Veszélyes!” felirat szerepel. A korong beszerzésének költségei az állat tulajdonosát terhelik.

(2) A veszélyes eb olyan megfelelően zárt, bekerített vagy elkerített helyen tartható, amely megakadályozza az ebnek a közterületre vagy szomszédos magánterületre történő, felügyelet nélküli kijutását, továbbá, hogy az eb embernek vagy állatnak sérülést okozzon.

(3) A veszélyes eb tartására szolgáló ingatlan be- és kijáratain jól olvasható „Vigyázat! Veszélyes eb!” feliratú táblát kell elhelyezni. A szöveg mellett jól látható, támadó ebet ábrázoló grafika feltüntetése szükséges. A táblát jól látható helyen kell elhelyezni.”

Fentiekre tekintettel a hatályos jogszabályok kizárólag a „veszélyes eb” intézményét ismerik. Az önkormányzati rendeletben használt „harapós eb” fogalom tehát ellentétes az 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet fogalomrendszerével. Az Ör2. 6. § (7) bekezdése így az Ávt. 24/A. § (2)-(4) bekezdésébe, valamint a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 17/C. § (4) bekezdésének b) pontjába és ugyanezen jogszabály 17/H. § (3) bekezdésébe ütköző módon állapít meg kötelezettségeket a címzettek számára.

7.6. „A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről” szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabstv.) 254. § (2) bekezdése rögzíti:

„(2) Az önkormányzatok 2012. május 31-ig kötelesek hatályon kívül helyezni az önkormányzati rendeletekben meghatározott szabálysértési rendelkezéseket.”

A Szabstv.196. § (1) bekezdésének b) pontja – a közterületekkel összefüggésben – köztisztasági szabálysértésként már szabályozza az alábbiakat:

„196. § (1) Aki

b) a felügyelete alatt lévő állat által az a) pontban megjelölt helyen okozott szennyezés megszüntetéséről nem gondoskodik, szabálysértést követ el.”

Az Ávt. 5. § (6) bekezdése értelmében továbbá:

„(6) A kedvtelésből tartott állat ürülékét az állattartó a közterületről köteles eltávolítani”

Az Ör2. 6. § (5) bekezdése tehát – bizonyos eltérésekkel, de – a Szabstv. 196. § (1) bekezdésében és az Ávt. 5. § (6) bekezdésében foglaltakat ismétli meg, amelyekkel az Ör2. nem lehet ellentétes, ugyanakkor azt az Ör2. értelmezhetősége nem követeli meg. Mindezekre tekintettel az Ör2. 6. § (5) bekezdése a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik.

7.7. A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (5) bekezdése 2015. december 31. napjáig az alábbiakat rögzítette:

„14. § (...) (5) Tilos

a) kistestű ebet 10 m²-nél, közepes testű ebet 15 m²-nél, nagytestű ebet 20 m²-nél kisebb területen tartósan,

b) kistestű ebet 4 m-nél, közepes testű ebet 6 m-nél, nagytestű ebet 8 m-nél rövidebb eszközzel tartósan kikötve,

c) gerinces állatot kör alapú kalitkában vagy gömb alakú akváriumban,

d) gerinces állat kifejlett egyedét 30 liternél kisebb űrtartalmú térben tartani.”

Az „egyes állatvédelmi tárgyú kormányrendeletek módosításáról” szóló 115/2012. (VI. 11.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 115/2012. (VI. 11.) Korm. rendelet) 11. § (2) bekezdése 2016. január 1. napjával hatályon kívül helyezte a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (5) bekezdésének b) pontját. Egyúttal a 115/2012. (VI. 11.) Korm. rendelet 10. § (10) bekezdése módosította a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (12) bekezdését is. A 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (12) bekezdésének 2016. január 1. napjától hatályos normaszövege az alábbiakat rögzíti:

„14. § (...) (12) Patás állat és eb kivételével kedvtelésből tartott állatot kikötni tilos. Patás állatot állandó jelleggel, ebet tartósan kikötve tartani tilos.”

Megállapítottam, hogy az Ör2. 6 § (6) bekezdésének jelenleg hatályos normaszövege egyes ebek esetén anélkül teszi lehetővé azok megkötve tartását, hogy bárminemű időkorlátról rendelkezne. Tekintettel arra, hogy a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (12) bekezdése értelmében ebet tartósan nem lehet kikötve tartani (így a nap minden szakában ebet kötve tartani jogszabály alapján eleve kizárt), az Ör2. 6. § (6) bekezdése ellentétes a 41/2010. Korm. rendelet 14. § (12) bekezdésében foglaltakkal.

8. Felhívom a figyelmet, hogy az Ör2. 11. § (3) bekezdése értelmében 2016. január 1. napján hatályát veszítette az Ör2. 7. § (1) bekezdése. A Nemzeti Jogszabálytárban jelenleg az Ör2. 2015. december 1. napjával hatályos állapota érhető el. „A Nemzeti Jogszabálytárról” szóló 338/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet 4. § (2) bekezdése értelmében:

*„4. § (2) A Nemzeti Jogszabálytárban – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – egységes szerkezetű szöveggel közzé kell tenni valamennyi, 2013. június 30. után kihirdetett és a lekérdezés napján hatályos, önkormányzati rendeletnek – ideértve a 2013. június 30. után kihirdetett önkormányzati rendelettel megváltoztatott önkormányzati rendeletet is –
a) a lekérdezés napján hatályos szövegét, és
b) a lekérdezés napját megelőző, illetve követő egy-egy időállapotát.”*

9. Az Ör2. 7. § (2)-(3) bekezdése értelmében:

7. § (...) (2) Nem szabad bevinni – a vakvezető, mozgáskorlátozottakat segítő, rendőrségi és jelzőkutyák kivételével – az ebet:

- a) vendégforgalmat lebonyolító nyilvános helyiségbe, élelmiszert árusító helyiségbe;*
- b) oktatási, egészségügyi, művelődési intézmények területére;*
- c) az ügyfélforgalmat lebonyolító közintézmények épületébe;*
- d) játszótérre.*

e) kegyeleti helyre,

f) közparkokba, zöldterületekre.

(3) Az eb tulajdonos köteles az ebet úgy tartani, hogy az eb

- a) tartása lehetővé tegye annak természetes viselkedését, de egyúttal a környező lakóközösség kialakult élet- és szokásrendjét tartósan és szükségtelenül ne zavarja;*
- b) ne veszélyeztethesse más állatok, illetve az ember biztonságát;*
- c) közterületen sem más állatot, sem embert harapásával ne veszélyeztethessen.”*

9.1. A Szabstv. hatályos 193. §-a az alábbiakról rendelkezik:

- „a) a település belterületén felügyelet nélkül bocsátja közterületre, vagy kóborolni hagyja,*
- b) természeti és védett természeti területen, vagy vadászterületen – a vadászkutya és a triflakereső kutya kivételével – póráz nélkül elengedi vagy kóborolni hagyja,*
- c) szájkosár és póráz nélkül közforgalmú közlekedési eszközön – segítő kutya kivételével – szállítja,*

d) vendéglátó üzlet kivételével élelmiszer-elárusító üzletbe, közfürdő területére vagy játszótérre – segítő kutya kivételével – beengedi, illetve beviszi, szabálysértést követ el.

(2) Aki veszélyes ebét nem zárt helyen tartja, vagy nem helyez el a ház (lakás) bejáratán a veszélyes ebre utaló megfelelő figyelmeztető táblát, szabálysértést követ el.

(2a) E § alkalmazásában segítő kutya a segítő kutya kiképzésének, vizsgáztatásának és alkalmazhatóságának szabályairól szóló rendelet szerinti segítő kutya.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt a közterület-felügyelő, természeti és védett természeti területen a természetvédelmi őr, helyi jelentőségű védett természeti területen az önkormányzati természetvédelmi őr, továbbá a mezőőr is szabhat ki helyszíni bírságot.”

A Szabstv. hatályos 193. §-a mellett 27/2009. (XII. 3.) SZMM rendelet 9-10. §-a az alábbiakat rögzíti:

„9. § (1) A Fot. 7/A. § (1) bekezdésében meghatározott, a közszolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférés biztosítása érdekében a gazda és a kiképző (a továbbiakban együtt: segítő kutyát alkalmazó személy) jogosult a - (2) bekezdés szerinti kivétellel - segítő kutyával tartózkodni és a segítő kutyát használni a lakosság elől elzárt területek kivételével a Fot. 4. § f) pontja szerinti közszolgáltatást nyújtó szerv, intézmény, szolgáltató területén és egyéb, mindenki számára nyitva álló létesítményben (területen), így különösen

- a) közforgalmú tömegközlekedési eszközön,
- b) üzletben, ideértve az élelmiszert árusító üzletet és a vendéglátó üzletet is,
- c) bevásárlóközpontban,
- d) piacon,
- e) vásáron,
- f) szálláshelyen,
- g) játszótéren,
- h) közművelődési, oktatási, szociális, gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézményben,
- i) közfürdő területén,
- j) állatkertben,
- k) közterületen.

(2) Terápiás kutyával tartózkodni és terápiás kutyát használni a lakosság elől elzárt területek kivételével az (1) bekezdés h) pontja szerinti intézményben lehet.

(2a) A 4. § (1) bekezdés d) pontja szerinti tanúsítvánnyal rendelkező személy jogosult arra, hogy a kiképzés alatt álló kutyával kiképzés céljából az (1) bekezdés szerinti létesítményben tartózkodjon.

(3) Mozgólépcsővel felszerelt létesítményben (területen) a segítő kutyát alkalmazó személy jogosult a segítő kutyával az üzemképes, álló mozgólépcsőt használni.

(4) A létesítmény (terület) fenntartója, üzemeltetője, tulajdonosa, illetve az általa megbízott személy a segítő kutyát akkor távolíthatja el a létesítményből (területről), ha a segítő kutya a létesítményben (területen) tartózkodók testi épségét veszélyeztető magatartást tanúsít.

10. § (1) Az alkalmazásban álló és az alkalmazásból kivont segítő kutyára a helyi önkormányzat ebtartást szabályozó rendeletében a kutyák számára és méretére vonatkozó előírásokat nem kell alkalmazni.

(2) A segítő kutyát alkalmazó személy szájkosár nélkül alkalmazhatja a segítő kutyát.”

A „segítő kutya” fogalmát a 27/2009. (XII. 3.) SZMM rendelet – már idézett – 1. § b) pontja, valamint 2. § (1) bekezdése definiálja.

„A Rendőrségről” szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 50. §-a az alábbiakat rögzíti:

„50. § (1) A rendőr szájkosárral ellátott szolgálati kutyát - pórázon vagy anélkül - kényszerítő eszközként akkor alkalmazhat, ha a testi kényszer alkalmazásának feltételei (47. §) fennállnak.

(2) A rendőr szájkosár nélküli szolgálati kutyát pórázon vezetve alkalmazhat, ha a jogellenesen összegyűlt tömeg enyhébb (47-49. §) kényszerítő eszközzel nem oszlatható szét, illetve, ha az a közbiztonságot súlyosan veszélyeztető csoportosulás szétosztatásához vagy a rendőri intézkedéssel szembeni tevőleges ellenállás leküzdéséhez szükséges.

(3) A rendőr szájkosár és póráz nélküli szolgálati kutyát alkalmazhat

- a) súlyos sérüléssel fenyegető támadás elhárítására;
- b) súlyos bűncselekmény elkövetésével alaposan gyanúsítható személy elfogására;
- c) a személye ellen intézett támadás vagy az életét, testi épségét közvetlenül fenyegető magatartás elhárítására.”

„A rendőrség szolgálati szabályzatáról” szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet) 43. § (2) bekezdése rögzíti továbbá, hogy a szolgálati kutya nyilvános helyre (azaz: bárki számára azonos feltételekkel használható helyre) feladata ellátása céljából bevezethető.

„A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól” szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: 2005. évi CXXXIII. törvény) 27. § (4) bekezdése rögzíti továbbá:

„27. § (...) (4) A személy- és vagyonőr a feladata ellátása során vegyi eszközt (gázsprayt), gumibotot, örkutyát, valamint – az erre vonatkozó jogszabályok rendelkezései szerint – lőfegyvert tarthat magánál és azokat csak jogos védelmi helyzetben, illetve végszükség esetén alkalmazhatja.”

Az Ör2. 7. § (2) bekezdése tehát – bizonyos eltérésekkel, de – a Szabstv. 193. § (1) bekezdésében, a 27/2009. (XII. 3.) SZMM rendelet 9-10. §-aiban, az Rtv. 50. §-ában, valamint a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 43. § (2) bekezdésében foglaltakat ismétli meg, amelyekkel az Ör2. nem lehet ellentétes, ugyanakkor azt az Ör2. értelmezhetősége nem követeli meg. A szabályozás ezért indokolatlanul párhuzamos. Mindezekre tekintettel az Ör2. 7. § (2) bekezdése a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik. Az Ör2. 7. § (2) bekezdése ellentétes egyúttal a 2005. évi CXXXIII. törvény 27. § (4) bekezdésében foglaltakkal, tehát törvényt sértő.

9.2. Az Ör2. 7. § (3) bekezdése – az Ávt. 4. §-ában és 5. § (1) bekezdésében, valamint a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (1) és (5) bekezdésében és 15. § (1)-(2) bekezdésében foglalt szabályozásra tekintettel – a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik.

10. Az Ör2. 8. §-a a következőket szabályozza:

„Gazdátlan és kóbor ebeknél követendő eljárások

8. §

(1) Közterületen sem vadon élő, sem kóborállatot etetni nem lehet.

(2) A település belterületén felügyelet nélkül kóborló (gazdátlan) ebek befogásáról az önkormányzat gondoskodik.

(3) A (2) bekezdésben írt tevékenységet az önkormányzat megbízási szerződés útján látja el.

(4) A kóborló (gazdátlan) ebet a gyepmester befogja és elszállítja a gyepmesteri telepre, ahol az állatot 14 napig őrzi.

(5) Az így befogott ebet az állattartó a fenti időponton belül, az oltási igazolás bemutatásával, a tartási költségek megtérítése mellett kiválthatja. A gyepmester köteles a chip, vagy tetoválási szám alapján megkísérlni az eb tulajdonosát megkeresni. A fajtatisztának tűnő, tetoválási

számmal vagy chippel ellátott eb esetén a gyepmester köteles bejelentést tenni a Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesületénél is. A 14 napon túl ki nem váltott gazdátlan eb értékesíthető vagy elaltatható.”

10.1. Az Ávt. 48/A. §-a értelmében:

„48/A. § (1) A települési, fővárosban a kerületi önkormányzat, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi önkormányzat önkormányzati állatvédelmi őrszolgálatot működtethet.

(2) Az önkormányzati állatvédelmi őrszolgálatra vonatkozó részletes szabályokat külön jogszabály állapítja meg.

(3) A települési – a főváros belterületén a fővárosi – önkormányzat kötelező feladata a település belterületén a kóbor állatok befogása. Az így befogott kóbor állat – amennyiben a befogástól számított 15 napon belül a kóbor állat tulajdonosa nem válik ismertté – az állam tulajdonába kerül. Az állatvédelmi hatóság gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Az elhelyezés eredménytelensége esetén – a külön jogszabályban meghatározott időtartam elteltével – az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.

(4) Ha a kóbor állat tulajdonosa ismertté válik, a tulajdonos köteles az állatot visszavenni, valamint a befogásával és elhelyezésével kapcsolatos költségeket megtéríteni. Ha a tulajdonos az állatot nem veszi vissza, vagy az állat egészségét súlyosan veszélyeztető tartási körülmények miatt az állat a tulajdonos részére nem adható ki, az állatvédelmi hatóság – az addig felmerült költségek megtérítésére való kötelezés mellett – az állatot elkobozza, ezt követően gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Ha az állat végleges elhelyezése csak rendszeres költségráfordítással biztosítható, a korábbi tulajdonos a jogsértés súlyától, ismétlődésétől függően legfeljebb 12 hónapra jutó költség fizetésére kötelezhető. Az elhelyezés eredménytelensége esetén – a külön jogszabályban meghatározott időtartam elteltével – az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.

Az Ör. 8. §-a – bizonyos eltérésekkel, de – az Ávt. 48/A. §-ában foglaltakat ismétli meg, amelyekkel az Ör2. nem lehet ellentétes, ugyanakkor azt az Ör2. értelmezhetősége nem követeli meg. A szabályozás ezért indokolatlanul párhuzamos. Mindezekre tekintettel az Ör2. 8. §-a a Jat. 3. §-ban szabályozott vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába ütközik.

10.2. Az Ör2. 8. § (1) bekezdésének vonatkozásában a Kúria Önkormányzati Tanácsának Kőf.5.026/2017/3. számú határozatában foglaltak irányadóak, mely szerint:

„[22] 3. A Jat. 3. § értelmében a szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű. Teljes mértékű párhuzamosságról, azaz korábbi jogszabállyal tartalmilag megegyező jogalkotásról jelen esetben nincsen szó, ugyanakkor a rendelet által tiltott etetés körén belül elhelyezhető »közterületet szennyező« etetést illetően a Kúria rámutat arra, hogy a Szabstv. 196. § (1) bekezdése már tartalmazza a köztisztasági szabálysértés tényállását.”

(...)

[23] A Szabstv. által szabálysértéssé nyilvánított – valamennyi szennyező tevékenységre, eredetétől függetlenül kiterjedő – tényállás magában foglalja az Ör. (...) által szankcionálni rendelt – közterületi állatetetést is.

(...)

[25] Megállapítható tehát, hogy a köztisztaság védelme – amennyiben valóban ez volt az önkormányzati jogalkotó által elérni kívánt cél – más jogszabályok által már biztosítva van, mind a közterületek, mind pedig a közterületen kívüli ingatlanok vonatkozásában. Az Ör. jelen ügyben vizsgált szabályai a Jat. 3. §-át sértő párhuzamosságot eredményeznek e tekintetben.”

11. Az Ör2. 9. §-a az alábbiakat szabályozza:

„**Ebrendészeti hozzájárulás**

9.§

Az ebrendészeti hozzájárulás mértéke 0,-Ft.

Állatvédelmi, közegészségügyi szabályok.

9. §

(1) Tilos az állatok kinzása, tartós nyugtalanítása, megfélemlítése, bántalmazása, szenvedtetése, elhagyása.

(2) Ha az állattartó nem képes, vagy nem kívánja a kedvtelésből tartott állatot tovább tartani, köteles annak megfelelő elhelyezéséről gondoskodni.

(3) Valamennyi állattartó az állatok tartásánál köteles az állategészségügyi és közegészségügyi szabályokat betartani.

(4) Fertőzésveszély csökkentése, elhárítása érdekében állati hullát, valamint olyan anyagot, amely a környezet levegőjét szennyezi, élősdiék számára tápot nyújt, sem magán területen, sem közterületen elhelyezni, elhagyni nem szabad, az elhullást jelenteni kell a hatósági állatorvosnak.

(5) Az állatot és az állattartási helyét az állat tartójának naponta legalább egy alkalommal ellenőrizni kell. Az állattartónak gondoskodnia kell arról, hogy az állatok tartási helyén a környezeti viszonyok megfeleljenek az állatok szükségleteinek, valamint hogy a tartási helyük úgy legyen kialakítva, hogy az ne okozhasson sérülést az állatoknak. Állandó fényben vagy állandó sötétségben, valamint állandó zajban állatot tartani nem szabad.”

11.1. Az Ör2-ben – szerkezeti egységként – 2 (azaz kettő) 9. § került alkalmazásra. Ezzel összefüggésben a Jszt. 42. §-a az alábbiakat rögzíti:

„42. § (1) A szakaszok megjelölése – az alábbi sorrendben –

a) a szakasz pozitív egész számokból képzett arab sorszámát és

b) a § jelet

foglalja magában.”

Fentiekre tekintettel a 9. § – Ör2.-ben történő – duplikálása ellentétes a Jszt. 42. § (1) bekezdésében foglaltakkal.

11.2. Az Ör2. második 9. §-ának (1)-(5) bekezdése olyan tárgykört szabályoz – állatvédelmi, közegészségügyi szabályok – melyre vonatkozóan a Képviselő-testület nem rendelkezik jogkörrel. Így a Képviselő-testület az Ávt. 49. § (5)-(6) bekezdésében rögzített rendeletalkotási jogkörén túlterjeszkedett.

11.3. Az Ör2. második 9. §-ának (1) bekezdése olyan magatartás, körülmény, illetőleg állapot tiltására vonatkozóan állapít meg rendelkezéseket, melyet – mint magasabb szintű jogszabály – „**a Büntető Törvénykönyvről**” szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 244. §-a már szabályoz. A Btk. 244. §-a értelmében:

„244. § (1) Aki

a) gerinces állatot indokolatlanul oly módon bántalmaz, vagy gerinces állattal szemben indokolatlanul olyan bánásmódot alkalmaz, amely alkalmas arra, hogy annak maradandó egészségkárosodását vagy pusztulását okozza,

b) gerinces állatát vagy veszélyes állatát elűzi, elhagyja vagy kiteszi,

vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha az állatkinzás

a) az állatnak különös szenvedést okoz, vagy

b) több állat maradandó egészségkárosodását vagy pusztulását okozza.”

A Képviselő-testület tehát nem alkothat szabályokat a Btk. 244. §-ában már szabályozott „állatkinzás” tényállására vonatkozóan, így az Ör2. második 9. §-ának (1) bekezdése a Jat. 3. §-a szerinti vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába is ütközik.

11.4. Az Ör2. második 9. §-ának (2) bekezdésében foglaltakat az Ávt. 8. §-ának és a Btk. 244. § (1) bekezdésének b) pontja már szabályozza, így az Ör2. második 9. §-ának (2) bekezdése a Jat. 3. §-a szerinti vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába is ütközik.

11.5. Az Ör2. második 9. §-ának (4) bekezdésében foglaltakat az Éltv. 19. §-a is szabályozza, így az Ör2. második 9. §-ának (4) bekezdése a Jat. 3. §-a szerinti vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába is ütközik.

11.6. Az Ör2. második 9. §-ának (5) bekezdésében foglaltakat a 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (3) bekezdése már szabályozza, a következők szerint:

„14. § (...) (3) A kedvtelésből tartott állatot és az állat tartási helyét az állat tartójának naponta legalább egy alkalommal ellenőrizni kell. Az állattartónak gondoskodnia kell arról, hogy az állatok tartási helyén a környezeti viszonyok megfeleljenek az állatok szükségleteinek, valamint hogy a tartási helyük úgy legyen kialakítva, hogy az ne okozhasson sérülést az állatoknak. Állandó fényben vagy állandó sötétségben, valamint állandó zajban állatot tartani nem szabad.”

Fentiekre tekintettel az Ör2. második 9. §-ának (5) bekezdése a Jat. 3. §-a szerinti vegyes jogszabályszerkesztés tilalmába is ütközik.

12. Az Ör2. 10. §-a a következőket szabályozza:

„Eljárási szabályok

10. §

(1) E rendelet alkalmazása során a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény szabályai az irányadóak.”

Az Ör2. 10. § (1) bekezdése „a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól” szóló 2004. évi CXL. törvényre hivatkozik, melyet a jogalkotó 2018. január 1. napjával hatályon kívül helyezett. Felhívom a figyelmet a Jat. – utólagos hatásvizsgálatra vonatkozó – 21. §-ában foglaltakra, melynek értelmében:

„21. § (1) A miniszter folyamatosan figyelemmel kíséri a feladatkörébe tartozó jogszabályok hatályosulását, és szükség szerint lefolytatja a jogszabályok – a 17. § (2) bekezdésében meghatározott szempontok szerinti – utólagos hatásvizsgálatát, ennek során összeveti a szabályozás megalkotása idején várt hatásokat a tényleges hatásokkal.

(2) Az (1) bekezdés szerinti hatásvizsgálat lefolytatásáról az általa alkotott rendelet esetén a Magyar Nemzeti Bank elnöke, az önálló szabályozó szerv vezetője, az önkormányzati rendelet esetén a jegyző gondoskodik.”

Fentiekre tekintettel a hatályos önkormányzat rendeletek utólagos felülvizsgálatáról és magasabb szintű jogszabályoknak történő megfeleltetéséről a Jegyző folyamatosan köteles gondoskodni.

II.

„A helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól” szóló 119/2012. (VI.26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 7. § a) pontja értelmében a törvényességi felhívás tartalmáról a polgármester a képviselő-testületet tájékoztatni köteles.

Az Mötv. 81. § (3) bekezdés e) pontja értelmében a jegyző köteles jelzéssel élni a képviselő-testület tájékoztatásának elmaradása esetén.

A Korm. rendelet 7. § a) pontja és az Mötv. 134. § (1) bekezdése alapján kérem, hogy a felhívásban foglaltakat megvizsgálni, és az annak alapján tett intézkedésről a Nemzeti Jogszabálytár szolgáltatója által e célra kialakított informatikai rendszeren keresztül, jelen levellem válaszként 2019. január 7. napjáig tájékoztatni szíveskedjen.

„A helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól” szóló 119/2012. (VI.26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 9. §-a határozza meg, hogy a törvényességi felhívás mely esetekben minősül eredménytelennek:

„9. § A fővárosi és megyei kormányhivatal törvényességi felhívása eredménytelen, ha az érintett

- a) a törvényességi felhívásban foglalt határidő lejártáig nem tesz intézkedést a jogszabálysértés megszüntetése érdekében,
- b) által a törvényességi felhívásban foglaltak alapján tett intézkedés nem szünteti meg a jogszabálysértést, vagy újabb jogszabálysértést idéz elő,
- c) nem ért egyet a törvényességi felhívásban foglaltakkal, és az erről szóló tájékoztatást követően a fővárosi és megyei kormányhivatal megítélése szerint a jogszabálysértés továbbra is fennáll,
- d) a törvényességi felhívásban foglalt határidő lejártáig a fővárosi és megyei kormányhivatalt nem tájékoztatja.”

Amennyiben a jogszabálysértés megszüntetésére nyitva álló határidő eredménytelenül telik el, az Mötv. 134. § (2) bekezdés alapján a kormányhivatal a törvényességi felügyeleti eljárás egyéb eszközeinek alkalmazásáról mérlegelési jogkörben dönt.

Felhívom a figyelmét arra, hogy a Korm. rendelet 2. § (5) bekezdése alapján a kormányhivatal a törvényességi felügyeleti eszközök alkalmazását addig folytatja, ameddig a jogszabálysértés nem kerül megszüntetésre.

Székesfehérvár, 2018. november 10.

Tisztelettel:

Dr. Simon László
kormánymegbízott